

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНЖЕНЕРНИЙ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ

Кафедра інформаційної економіки, підприємництва та фінансів
(повна назва кафедри)

Кваліфікаційна робота / проект

другий (магістерський)
(рівень вищої освіти)

на тему: Розробка заходів із зниження збитковості/підвищення прибутковості підприємства на основі дослідження його фінансового-економічного стану

Виконав: студент 6 курсу, групи 8.0769-еп-3
спеціальності 076 «Підприємництво, торгівля та
(код і назва спеціальності)
біржова діяльність»

освітньої програми Економіка підприємства та
(код і назва освітньої програми)
управління бізнесом»

спеціалізації _____
(код і назва спеціалізації)

_____ К. Ю. Заверіка
(ініціали та прізвище)

Керівник доцент кафедри інформаційної економіки,
(посада, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)
підприємництва та фінансів, доцент, к.е.н.

_____ Стоєв В.Л.
(посада, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

Рецензент доцент кафедри інформаційної економіки,
підприємництва та фінансів, доцент, к.е.н.

_____ Стоєв В.Л.

Запоріжжя
2020

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІНЖЕНЕРНИЙ ІНСТИТУТ**

Факультет/ інститут Інженерний навчально-науковий інститут
Кафедра інформаційної економіки, підприємництва та фінансів
Рівень вищої освіти другий (магістерський)
Спеціальність 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»
(код і назва спеціальності)
Освітня програма Економіка підприємства та управління бізнесом
(код та назва)
Спеціалізація _____
(код та назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____ Метеленко Н.Г.

« ____ » _____ 20__ року

**З А В Д А Н Н Я
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ / ПРОЕКТ МАГІСТРУ**

Заверіці Кирилу Юрійовичу

(прізвище, ім'я, по батькові)

- Тема роботи (проекту) Розробка заходів із зниження збитковості/підвищення прибутковості підприємства на основі дослідження його фінансового-економічного стану
керівник роботи Стоєв Володимир Леонідович, к.е.н., доцент кафедри інформаційної економіки, підприємства та фінансів
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)
затверджені наказом ЗНУ від "25" травня 2020 року № 595-с
- Строк подання студентом роботи _____
- Вихідні дані до роботи Законодавча нормативна база. Публічна фінансова звітність підприємства), що розглядається в роботі. Літературні джерела. Фахові періодичні видання
- Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити)
Теоретична частина. Теоретико-методологічні аспекти визначення фінансово-економічного стану підприємства
Аналітична частина. Дослідження фінансово-економічного стану ТОВ «Міленіумс»
Проектна частина. Шляхи підвищення прибутковості ТОВ «Міленіумс»
- Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень)
1. Підписані угоди ТОВ «Міленіумс» 2. Система заходів, щодо ефективного управління персоналом на ТОВ «Міленіумс» 3. Структура відділу управління персоналом, що пропонується на ТОВ «Міленіумс»

6. Консультанти розділів роботи

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
1	<i>Стоєв В.Л., доцент кафедри інформаційної економіки, підприємництва та фінансів</i>	02.09	02.10
2	<i>Стоєв В.Л., доцент кафедри інформаційної економіки, підприємництва та фінансів</i>	05.10	05.11
3	<i>Стоєв В.Л., доцент кафедри інформаційної економіки, підприємництва та фінансів</i>	05.11	05.12

7. Дата видачі завдання 02.09.2020 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи	Примітка
1	<i>Дослідження теоретико-методологічних засад з теми, що досліджується</i>	25.09.2020	<i>виконано</i>
2	<i>Огляд літературних джерел з теми, що досліджується</i>	02.10.2020	<i>виконано</i>
3	<i>Збір даних та дослідження звітної документації підприємства, на прикладі якого проводиться дослідження</i>	08.10.2020	<i>виконано</i>
4	<i>Аналіз фінансової діяльності підприємства, на прикладі якого проводиться дослідження</i>	05.11.2020	<i>виконано</i>
5	<i>Розробка практичних рекомендацій щодо підвищення прибутковості підприємства, на прикладі якого проводиться дослідження</i>	01.12.2020	<i>виконано</i>

Студент

_____ (підпис)

Заверіка К.Ю.
(ініціали та прізвище)

Керівник роботи (проекту)

_____ (підпис)

Стоєв В.Л.
(ініціали та прізвище)**Нормоконтроль пройдено**

Нормоконтролер

_____ (підпис)

Стоєв В.Л.
(ініціали та прізвище)

АНОТАЦІЯ

Заверіка К.Ю. Розробка заходів із зниження збитковості/підвищення прибутковості підприємства на основі дослідження його фінансово-економічного стану.

Кваліфікаційна випускна робота для здобуття ступеня вищої освіти магістра за спеціальністю 076 – Підприємництво, торгівля та біржова діяльність, науковий керівник Стоєв В.Л. Інженерний навчально-науковий інститут Запорізького національного університету. Кафедра_інформаційної економіки, підприємництва та фінансів, 2020.

Розглянуто теоретичні та методичні аспекти визначення фінансово-економічного стану підприємства. Досліджено фінансовий стан підприємства та запропоновані шляхи підвищення його прибутковості. Проаналізовані напрями збільшення прибутковості підприємств в сучасних умовах.

Ключові слова: ФІНАНСОВИЙ СТАН, ПРИБУТКОВІСТЬ, ФІНАНСОВИЙ АНАЛІЗ, РЕНТАБЕЛЬНІСТЬ, ФІНАНСОВІ ПОКАЗНИКИ, ПРИБУТОК, УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ABSTRACT

Zaverika K.Y. Development of measures to reduce losses / increase the profitability of the enterprise based on a study of its financial and economic condition.

Qualifying final work for obtaining a master's degree in higher education by specialty 076 - Entrepreneurship, trade and exchange activities, supervisor Stoiev V. L. Engineering Institute of Zaporizhzhya National University. Faculty of Economics and Management, Department of Finance, Banking and Insurance, 2020.

Theoretical and methodological aspects of determining the financial and economic condition of the enterprise are considered. The financial condition of the enterprise is investigated and the ways of increase of its profitability are offered. The directions of increase of profitability of the enterprises in modern conditions are analyzed.

Keywords: FINANCIAL STATUS, PROFITABILITY, FINANCIAL ANALYSIS, PROFITABILITY, FINANCIAL INDICATORS, PROFIT, PERSONNEL MANAGEMENT

АННОТАЦИЯ

Заверика К.Ю. Разработка методов по снижению/повышению прибыльности предприятия на основе исследования его финансового состояния.

Квалификационная выпускная работа для получения степени высшего образования магистра по специальности 076 - Предпринимательство, торговля и биржевая деятельность, научный руководитель – Стоев В. Л. Инженерный институт Запорожского национального университета. Факультет экономики и менеджмента, кафедра финансов, банковского дела и страхования, 2020.

Рассмотрены теоретические и методические аспекты определения финансово-экономического состояния предприятия. Проанализировано финансовое состояние предприятия и предложены пути повышения его прибыльности. Проанализированы направления повышения прибыльности предприятий в современных условиях.

Ключевые слова: ФИНАНСОВОЕ СОСТОЯНИЕ, ПРИБЫЛЬНОСТЬ, ФИНАНСОВЫЙ АНАЛИЗ, РЕНТАБЕЛЬНОСТЬ, ФИНАНСОВЫЕ ПОКАЗАТЕЛИ, ПРИБЫЛЬ, УПРАВЛЕНИЕ ПЕРСОНАЛОМ

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОСИЛАНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ, СКОРОЧЕНЬ ТА ТЕРМІНІВ.....	8
ВСТУП.....	10
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНО - МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВО - ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА	12
1.1. Економічна сутність фінансового стану суб'єкта господарювання та його види	12
1.2. Методи, мета, функції фінансового аналізу та необхідність його проведення.....	17
1.3. Система показників, що використовуються при аналізі фінансового стану підприємства.....	27
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА.....	32
2.1. Загальна характеристика діяльності «ТОВ Міленіумс».....	32
2.2. Дослідження ефективності діяльності «ТОВ Міленіумс».....	42
2.3. Оцінка системи управління прибутковістю «ТОВ Міленіумс».....	57
РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	62
3.1. Напрями підвищення прибутковості операційної діяльності «ТОВ Міленіумс»	62
3.2. Напрямки підвищення прибутковості підприємства через перебудову системи управління персоналом підприємства.....	74
ВИСНОВКИ.....	84
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	87
ДОДАТКИ.....	92

**ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОСИЛАНЬ, СИМВОЛІВ, ОДИНИЦЬ,
СКОРОЧЕНЬ ТА ТЕРМІНІВ**

Слово / словосполучення	Скорочення	Умови використання
А		
Автор	авт.	
Автореферат	автореф.	
В		
Вулиця	вул.	
Вищий навчальний заклад	ВУЗ	
Верховна Рада України	ВРУ	
Г		
Гривня	грн.	біля цифр
Д		
Додаток	дод.	
Директор	дир.	біля прізвища
Дисертація	дис.	
Доклад	докл.	
Доктор	д-р	у назві вченій ступіні
Документ	док.	
Доцент	доц.	біля прізвища
Ж		
Жінок	жін.	
З		
Завідуючий	зав.	при назві посади
Завод	з-д	
Значення	знач.	
І		
Імені	ім	біля прізвища
Інше	ін.	
К		
Кандидат	канд.	в назві вченій ступіні
Кафедра	каф.	
Кабінет міністрів України	КМУ	
Кілограм	кг.	біля цифр
Л		
Літр	л.	біля цифр
М		
Максимальний	макс.	
Мінімальний	мин.	
Місто	м.	
Н		
Науково дослідницький інститут	НДІ	

Слово / словосполучення	Скорочення	Умови використання
Номер	№	біля цифр
О		
Область, обласний	обл.	
Організація	орг.	
Одиниця виміру	од. вим	
П		
Публічне акціонерне товариство	ПАТ	
Приватне акціонерне товариство	ПрАТ	
Примітка	прим.	
Промисловість	пром-сть	
Комплекс комунальних послуг	ККП	
Р		
Рік	р.	біля цифр
Роки	р.р.	біля цифр
Розділ	розд.	
Район	р-н	
Редакція, редактор	ред.	
Реферат	реф.	
Рецензія	рец.	
Рисунок	рис.	
С		
Середній	сер.	
Старший	ст.	
Сторінка	с.	біля цифр
Т		
Таблиця	табл.	
Таке інше	т.і.	
Так далі	т.д.	
Товариство з обмеженою відповідальністю	ТОВ	
Тисяч одиниць	тис. од.	біля цифр
Тисяч гривень	тис. грн.	біля цифр
Тисяч тон	тис. т.	біля цифр
Тисяч кілограм	тис. кг.	
Ф		
Факультет	фак.	
Фінансовий потенціал підприємства	ФПП	
Ч		
Чоловік	чол.	

ВСТУП

Питання підвищення ефективності управління підприємствами займає вчених-економістів протягом багатьох десятиліть. Відомий на сьогоднішній день комплекс наукових розробок, концепцій, підходів, методів і методик значною мірою сприяє вирішенню покладених на них задач, однак розвиток управлінської практики виявляє нові проблеми сучасного підприємства як соціально-економічної системи, на яке впливає безліч внутрішніх та зовнішніх чинників.

Проблема підвищення рівня ефективного використання ресурсів підприємства в умовах подальшого розвитку галузей і ринків є і залишатиметься актуальною в умовах нестійкої економічної ситуації і значного ступеня невизначеності. При цьому ускладнення характеру діяльності підприємств в сучасних умовах висуває нові вимоги до інструментів управління ними і, зокрема, до методів дослідження й оцінки їх діяльності. Саме тому дослідженню фінансово-економічного стану підприємств повинно приділятися все більше уваги зі сторони практиків-фахівців, оскільки саме результати такого аналізу можуть стати об'єктивним підґрунтям розробки і прийняття виважених управлінських рішень, зниження збитковості і підвищення прибутковості підприємств, планування і прогнозування діяльності підприємств на перспективу і досягнення стратегічних цілей розвитку підприємств.

Основним завданням фінансово-економічного аналізу є системна оцінка результативності господарської діяльності за кілька періодів, виявлення факторів, які позитивно чи негативно вплинули на неї, а також визначення реальної фінансової стійкості підприємства в цілому чи окремих аспектів його платоспроможності, кредитоспроможності, інвестиційної привабливості тощо.

Метою роботи є розробка практичних рекомендацій щодо підвищення прибутковості роботи підприємства на підставі результатів аналізу його фінансово-економічного стану.

Відповідно до вказаної мети в роботі визначені та вирішені такі завдання:

- надана загальна характеристика ТОВ «Міленіумс»;
- здійснена оцінка фінансово-економічного стану ТОВ «Міленіумс»;
- розроблені заходи з підвищення прибутковості ТОВ «Міленіумс».

У процесі дослідження використовувались такі загальнонаукові методи: абстрактно-логічний та аналітичний – для конкретизації визначень економічних категорій та формулювання висновків; статистичного дослідження, формалізації, фінансово-економічного, системного та порівняльного аналізу – для дослідження особливостей і тенденцій розвитку підприємства; експертних оцінок – для зваженої оцінки стратегічної сили аналізованого підприємства відносно основних конкурентів; системного підходу – для визначення ключових напрямів підвищення ефективності роботи підприємства.

Інформаційною базою досліджень є законодавчі та нормативно-правові акти України, що регламентують діяльність підприємств досліджуваної галузі, офіційні дані Державної служби статистики України, дані статистичної звітності та аналітичних обстежень результатів діяльності фармацевтичних підприємств України, Інтернет-ресурси, результати авторських досліджень. Обробка інформації, одержаної під час дослідження, проводилася за допомогою сучасних інформаційних технологій.

Структура та обсяг роботи: робота складається із вступу, 3 розділів, висновків, списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНО - МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВО - ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА

1.1. Економічна сутність фінансового стану підприємства та його різновиди

Забезпечення стабільного фінансово-економічного стану є важливим завданням функціонування будь-якого суб'єкта господарювання. Під поняттям господарської діяльності (ст. 3 Господарського Кодексу України) розуміють діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, що спрямована на виготовлення та/або реалізацію продукції, надання послуг чи виконання робіт, які мають цінову визначеність, та забезпечується сукупністю чинних у країні правил, принципів та законодавчо закріплених норм. Суб'єктами господарювання в Україні вважаються державні, комунальні, господарські організації - юридичні особи, та інші підприємства, створені відповідно до Цивільного кодексу України, інші юридичні особи, що здійснюють господарську діяльність та зареєстровані у відповідності до встановленому законом порядку; а також громадяни України, іноземці /особи без громадянства, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані відповідно до закону як підприємці. У сучасних умовах господарювання підприємці повинні оперативної реагувати на зміни у зовнішньому і внутрішньому середовищі, це має безпосередній вплив на прибутковість ведення бізнесу . Незалежні від діяльності підприємства чинники: соціальна-економічна та політична стабільність в країні, кредитна та інвестиційна політика держави, податкова, розвиток фондових та страхових ринків, рівень доходів населення, демографічні тенденції та інше. До внутрішніх чинників відноситься обсяг та структура активів підприємства , вартість і структура джерел їх

фінансування, якість управління як активами, так і пасивами (капіталом), здатність формувати необхідний фінансовий результат. Щоб врахувати дію всіх цих факторів необхідно здійснити всебічну оцінку фінансового стану, професійну інтерпретацію її результатів та своєчасного впровадження відповідних заходів щодо його зміцнення, що в кінцевому результаті сприятиме підвищенню ефективності господарської діяльності та розширить можливості розвитку підприємства. Водночас актуальним залишається питання правильного вибору підходів та інструментів щодо якісної оцінки фінансового стану підприємства або певної галузі економіки. Фінансово-економічний стан залишається одним з найважливіших характеристик діяльності суб'єкта господарювання. Він залежить від результатів комерційної, виробничої, та фінансово-господарської діяльності підприємства. Від стану фінансів підприємств залежить можливість забезпечення суспільних потреб та фінансова стійкість країни.

Насамперед перед дослідженням сутності фінансового стану підприємств треба звернути увагу на діючі нормативно-правові документи, що регулюють це питання. В положенні «Про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації», затвердженим Наказом Міністерства фінансів України та Фонду державного майна України від 26.01.2001 р. № 49/121 фінансовий стан підприємства трактується як сукупність показників, що відображають наявність, розміщення і використання ресурсів підприємства, реальні й потенційні можливості підприємства [15]. Якщо зазирнути до Методичних рекомендацій щодо аналізу фінансово-господарського стану підприємств або організацій Державної податкової адміністрації України (лист № 759/10/20-2117 від 27.01.1998 р.) де зазначається, що фінансове положення (стан) - це комплексне поняття і відображає рейтинг підприємства на фінансовому ринку, його кредито- і податкоспроможність характеризується системою показників, які визначають на конкретну дату [11]. Проблема управління

фінансовим станом підприємства займає чи не головну увагу сучасних наукових досліджень. Зарубіжні та вітчизняні вчені неодноразово намагалися охарактеризувати сутність фінансового стану підприємств. На даний час виділяється декілька основних підходів трактування сутності фінансового стану підприємства.

Прихильники першого підходу (Цал-Цалко Ю.С., Негашев Є.В., Шеремет А.Д., Бланк І.О.) трактують фінансовий стан як рівень ефективності або збалансованості фінансових ресурсів на певний момент часу, напевно маючи на увазі, що форма 1 «Баланс» (Звіт про фінансовий стан), складається на певну дату і результати можна оцінювати також на цю дату.

За другим підходом фінансовий стан тлумачиться як спроможність підприємства вести господарську діяльність. Науковці, які підтримують такий підхід - Коломієць Н.О., Білик М.Д., Коломієць О.П., Бойчик І.М.

Одним з найбільш обґрунтованих понять фінансового стану вважаємо третій підхід, якого притримуються вчені Поддєрьогін А. М., Дем'яненко М. Я., Осмолівський В. В., вони дають визначення фінансового стану як комплексне поняття і надають йому ряд характеристик.

Четвертий підхід зводиться до трактування фінансового стану як економічної категорії (Лєсюк А.С., Томілін О.О., Савицька Г.В.).

Базілінська О.Я розглядає фінансовий стан як сукупність показників і це трактування відноситься до п'ятого підходу.

Отже всі розглянуті підходи мають свою рацію, але жоден з них повністю не розкриває сутність фінансового стану підприємства, таким чином у нашій роботі будемо спиратися на комплекс підходів.

Для того щоб оцінити фінансовий стан підприємства зазвичай необхідно використовувати весь комплекс методів фінансового аналізу. Аналіз фінансового стану на підприємстві є одним із найважливіших елементів в системі управління і прийняття господарських рішень. Значний інтерес фінансовий стан підприємства має для кредиторів, інвесторів, державних органів управління, постачальників та виробничих менеджерів. За результатами, якісно проведеного фінансового аналізу, можливо реально оцінити ситуацію на підприємстві і прийняти рішення щодо її покращення. Через фінанси суб'єктів господарювання мобілізуються кошти і створюються фонди фінансових ресурсів для виробництва продукції та обслуговування процесу, виконання робіт і надання послуг. Підприємства, в процесі своєї діяльності, несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями перед постачальниками, працівниками, кредиторами а також за результатами виробничо-фінансової діяльності. Це зумовлює необхідність ефективного управління підприємством та підтримки його фінансового стану. Фінансовий стан підприємства являє собою сутнісну характеристику діяльності підприємства у певний період часу і визначає реальну та потенційну можливість підприємства забезпечувати достатній рівень фінансування господарської діяльності та здатність ефективно здійснювати її в майбутньому. Основною метою оцінки фінансового стану підприємства є розробка та реалізація заходів, які спрямовані на його зміцнення, нарощення потенціалу, а також підвищення рівня його прибутковості. Оцінка фінансового стану дозволяє встановити і дати характеристику:

- ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства в цілому, а також ефективність використання фінансових ресурсів поодиноці;
- рівню кредитоспроможності суб'єкта господарювання як позичальника фінансових ресурсів для здійснення господарської діяльності;

- рівню підприємницького ризику який надає можливість погашення зобов'язань, залучення інвестицій та здатність до нарощування активів;
- якісному прогнозуванню, плануванню та бюджетуванню;
- політиці розподілу та використання прибутку для потреб суб'єкта господарювання;
- тенденції та пріоритетні напрямки розвитку підприємства за показниками його фінансового стану.

Інформація для оцінки фінансового стану відображається у формах фінансової звітності:

1. «Баланс» (Звіт про фінансовий стан підприємства), форма 1.
2. «Звіт про фінансові результати» (Звіт про сукупний дохід підприємства), форма 2.
3. «Звіт про рух грошових коштів», форма 3.
4. «Звіт про власний капітал», форма 4.
5. Примітки до річної фінансової звітності.

Загалом порядок оцінки фінансового стану підприємства може бути представлений такими завданнями:

- 1) Головним чином необхідно визначити мету проведення оцінки фінансового стану підприємства, так як від неї буде залежати вибір підходів щодо її здійснення.
- 2) проводиться збір необхідної інформації та обираються напрямки оцінки, а також конкретні показники, які дозволять повністю охарактеризувати фінансовий стан підприємства відповідно до поставленої мети.

3) Розраховуються показники та проводиться порівняння їх з нормативними значеннями.

4) Ретельно вивчаються основні причин змін тих чи інших показників та вивчається досягнення їх рівня.

5) Виявлення резервів та обґрунтування заходів для поліпшення фінансового стану підприємства

Для підтримання належного рівня фінансового-економічного стану підприємства, фінансова діяльність суб'єкта господарювання має бути націлена на забезпечення систематичного надходження та ефективного використання фінансових ресурсів, досягнення раціонального співвідношення власних та залучених коштів, а також дотримання розрахункової і кредитної дисципліни. Для аналізу фінансового стану підприємства у міжнародній та вітчизняній практиці застосовується система абсолютних та відносних показників, або абсолютне та відносне відхилення, також маємо пов'язані з ними фінансові коефіцієнти, які будуть у нагоді для різних користувачів: інтереси зовнішніх користувачів (зовнішній аналіз) — податківці, інвестори, банки, , аудитори, постачальники, внутрішній аналіз потрібен для управлінського персоналу підприємства.

1.2. Методи, мета, функції фінансового аналізу та необхідність його проведення

Наказом Міністерства фінансів України № 170 від 14.02.2006 р. затверджено методику аналізу фінансово-господарської діяльності підприємств державного сектору економіки, відповідно до неї виділяють такі основні складники фінансового аналізу діяльності підприємства:

– горизонтальний фінансовий аналіз (вивчається динаміка окремих фінансових показників, що розраховуються за даними фінансової звітності за певний період часу);

- вертикальний фінансовий аналіз (порівняння питомої ваги окремих структурних складових);
- порівняльний фінансовий аналіз (порівняння планових та фактичних показників, фактичних і нормативних (загальних ,галузевих) показників);
- аналіз фінансових коефіцієнтів, полягає у порівнянні показників звітності та(або) фінансового плану для розрахунку коефіцієнтів: коефіцієнт платоспроможності (ліквідності), фінансової стабільності підприємства, оцінки оборотності активів та інше;
- факторний фінансовий аналіз (оцінка впливу окремих чинників на рівень відповідних результативних показників).

Найбільш розповсюдженим з перерахованих є аналіз фінансово стану з використанням фінансових коефіцієнтів, вони дають максимальну точність результату за умови їх правильної інтерпретації. На даний момент відомо більш ніж 200 відносних аналітичних показників, які можна розраховувати на основі фінансової звітності. Вибір конкретного коефіцієнту визначається метою аналізу.

Треба зазначити, що фінансові коефіцієнти дуже важко інтерпретувати. Наприклад, деякі з показників має сенс аналізувати в комплексі з декількома іншими, щоб побачити реальну картину. Для одержання на основі коефіцієнтів висновків про фінансовий стан підприємства треба зіставити аналітичні показники із нормативними значеннями чи середніми показниками (по найкращим підприємствам, галузі, регіону, та інше). Більш детальну оцінку фінансового стану підприємства можна провести використовуючи п'ять груп коефіцієнтів. Одна з характеристик фінансового стану підприємства – майновий стан, при цьому проводиться оцінка складу, динаміки та структури майна, а також джерел формування капіталу. Аналіз майнового стану зазвичай проводиться на основі використання Форми 1

«Баланс», як без об'єднання статей, так і з побудовою скороченого аналітичного балансу. Для утворення останнього об'єднують однорідні за економічним змістом статті балансу в окремі групи та доповнюють його відповідними показниками, які характеризують зміни у майновому стані підприємства (за основу беруть прийоми вертикального і горизонтального аналізу).

Фінансова стійкість підприємства свідчить про його плато- та кредитоспроможність і характеризується ступінню фінансової залежності підприємства від зовнішніх джерел фінансування. При оцінюванні фінансової стійкості підприємства беруть до уваги, що у кредиторів в пріоритеті працювати із суб'єктами господарювання з високою часткою власного капіталу, навпаки ж власників підприємств віддають перевагу допустимому зростанню частки позикових коштів. Розрізняють стійкий, нестійкий та кризовий фінансовий стан підприємства. Стійкий фінансовий стан підприємства залежить від результатів виробничої, комерційної та фінансової діяльності. На стійкість підприємства впливають як внутрішні, так і зовнішні фактори: надання послуг та виробництво дешевої продукції, які мають попит на ринку; високий рівень матеріально-технічного забезпечення виробництва, міцне становище підприємства на ринку; застосування передових технологій; кругообіг засобів; ефективність господарських і фінансових операцій; налагоджені економічні зв'язки із партнерами; мінімальний ступінь ризику в процесі здійснення виробничої та фінансової діяльності. До внутрішньої стійкості підприємства відносять такий стан його трудового потенціалу, вартісної та матеріально-речової структур виробництва та динаміки, при якому забезпечуються стабільно високі натурально-речові та фінансові результати функціонування підприємства. Зовнішня стійкість визначається на основі стабільності економічного середовища, в рамках якого здійснюються діяльність підприємства. Досягається зовнішня стійкість відповідним

макроекономічним регулюванням ринкової економіки. Щодо загальної стійкості підприємства вона може бути забезпечена лише тоді, коли буде досягнута стабільна реалізація продукції та одержання виручки, необхідної щоб виконувати свої зобов'язання перед бюджетом, кредиторами, постачальниками, працівниками та інше. Важливим також є те, щоб після здійснення всіх розрахунків і сплати зобов'язань у підприємства залишалась частина прибутку, яку можна було би вкладати в подальше розвинення виробництва, таким чином виводячи його на конкурентоздатний рівень. Для узагальнення інформації, фінансова стійкість це стабільне перевищення прибутків над витратами, що сприяє безперервному процесу виробництва і реалізації продукції та забезпечує вільне маневрування коштами підприємства. Вищою формою стійкості підприємства є його спроможність розвиватися в умовах зовнішнього і внутрішнього середовища. Нестійкий або передкризовий фінансовий стан це коли зберігається можливість відновити платоспроможність за рахунок додаткового залучення довгострокових кредитів, збільшення власних оборотних засобів або поповнення власного капіталу. Характеризується збоями в надходженні грошових коштів на поточний рахунок, нестачею власних оборотних засобів, вартість запасів і витрат не покривається сумою особистих джерел формування оборотних активів, зниженням прибутковості діяльності. Характерною рисою кризового фінансового стану підприємства є повна втрата платоспроможності. Джерелом фінансування запасів кризових підприємств є їхня кредиторська заборгованість.

Серед найбільш значущих показників в аналізі фінансової стійкості є коефіцієнт автономії, він показує яку частину у загальній сумі коштів підприємства складає власний капітал. Чим вищим є значення цього коефіцієнту, тим вищий рівень фінансової стійкості підприємства і відповідно більш незалежним воно від зовнішніх джерел фінансування. Мінімальне (нормативне) значення цього коефіцієнта 0,5. Проте власники

бізнесу за для перспективи подальшого розвитку все частіше віддають перевагу допустимому зростанню частки позикових коштів, тому що це дозволить їм отримати більший прибуток на одиницю власних фінансових коштів. Одним з найважливіших коефіцієнтів є забезпеченість власними оборотними засобами, він виступає індикатором можливості підприємства фінансувати оборотні активи за рахунок власних фінансових коштів. Високе значення коефіцієнту показує, що підприємство є фінансово стійким і може собі дозволити проводити активну господарську діяльність навіть в умовах відсутності доступу до позикових коштів чи зовнішніх джерел фінансування. При оцінюванні ступіня ліквідності підприємства можуть бути використані різні відносні показники ліквідності, кожен з яких відрізняється своїм набором ліквідних засобів, залежно від того, які саме види оборотних активів розраховуються, і використовують для покриття короткотермінових зобов'язань. Найпопулярнішим коефіцієнтом при оцінці ліквідності є коефіцієнт покриття (абсолютної, швидкої та загальної ліквідності). Проблемою значної кількості підприємств є занадто низький рівень показника абсолютної ліквідності, про що свідчить відсутність наявних грошових коштів. Незважаючи на це, в цілому коефіцієнт покриття у більшості підприємств вище нормативного значення, і здавалось би на перший погляд підприємства мають достатньо оборотних активів для забезпечення покриття поточних зобов'язань, та у структурі цих активів основну частку займають запаси, а вони важаються найменш ліквідними з оборотних активів.

Отримання прибутку вказує на прибутковість підприємства що своїм чином показує ефективність діяльності підприємств різних форм господарювання. Прибутковість – це відносний показник, і вимірюється в коефіцієнтах або відсотках. Перевагою показників прибутковості є більш широкі можливості порівняння ніж з показниками прибутку. Зростання цих показників є позитивним для підприємства, що забезпечить подальший його

успішний розвиток. Ділова активність відображає сукупність зусиль підприємства щодо просування на ринках продукції, праці, капіталу. Існує два напрями оцінки ділової активності:

- ступінь виконання плану за основними показниками та забезпечення темпів їх зростання;
- рівень ефективності використання ресурсів підприємства.

Показники оборотності, відображають скільки отримано чистої виручки на одиницю фінансових ресурсів/активів і найбільш точно відображають рівень ділової активності підприємства. Для показників ділової активності нормативних значень не встановлено. Постулат, що є загально прийнятим говорить , що чим коротшими є строки обертання окремих видів активів, тим швидше вивільняються власні кошти і більш розширюються можливості підприємства для їх подальшого використання. Говорячи про строки погашення дебіторської та кредиторської заборгованості слід зазначити, бажано, щоб ці періоди приблизно дорівнювали одне одному і тоді можна бути казати про рівновагу у формуванні грошових потоків підприємства.

Фінансовий аналіз здійснюють також за допомогою різних моделей, які дають змогу ідентифікувати та структурувати взаємозв'язки між основними показниками. Виділяють три основні типи моделей, що застосовуються у процесі аналізу фінансового стану підприємства:

- дескриптивні;
- предикативні;
- нормативні.

Дескриптивні моделі (мають описовий характер) - основні для оцінки фінансового стану підприємства. Включають в себе побудову системи звітних балансів, вертикальний і горизонтальний аналіз звітності, подання фінансових звітів у різноманітних аналітичних розрізах, трендовий аналіз,

порівняльний аналіз, факторний аналіз, система аналітичних коефіцієнтів. Предикативні моделі (моделі прогностичного характеру), вони використовуються для прогнозування доходів та прибутку підприємства, та майбутнього фінансового стану. Найчастіше використовують :розрахунок точки критичного обсягу продажу (аналіз беззбитковості); моделі динамічного аналізу (детерміновані або факторні моделі) та регресивні моделі; моделі ситуаційного аналізу; побудова прогностичних фінансових звітів.

Нормативні моделі –це моделі, які порівнюють фактичні результати діяльності підприємства із нормативними. Як правило, ці моделі застосовують у внутрішньому фінансовому аналізі. Сутність полягає у встановленні нормативів на кожну статтю витрат стосовно технологічних процесів та видів виробів , а також у розгляді і з'ясуванні причин відхилень фактичних даних від нормативних.

Метою фінансового аналізу є:

- оцінити поточний і перспективний стан підприємства;
- можливі та доцільні темпи розвитку підприємства з позиції фінансового їх забезпечення;
- виявити доступні джерела засобів і оцінити можливість і доцільність їх мобілізації;
- забезпечити основу для відповідного планування на перспективу.

Основними завданнями аналізу фінансового стану є:

- дослідження рентабельності та фінансової стійкості підприємства;
- ефективності використання майна (капіталу) підприємства, забезпечення підприємства власними оборотними коштами;
- об'єктивна оцінка динаміки та стану ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості підприємства;
- оцінка становища суб'єкта господарювання на фінансовому ринку та кількісна оцінка його конкурентоспроможності;

–визначення ефективності використання фінансових ресурсів. Інші автори вважають, що головна мета аналізу

–своєчасно виявляти і усувати недоліки в фінансовій діяльності і віднаходити резерви покращення фінансового стану підприємства та його платоспроможності.

При цьому необхідно вирішувати наступні задачі:

–на основі вивчення взаємозв'язку між різними показниками виробничої, комерційної і фінансової діяльності дати оцінку виконання плану щодо надходження фінансових ресурсів та їх використання з позиції покращення фінансового стану підприємства.

–прогнозувати можливі фінансові результати, економічну рентабельність, виходячи з реальних умов господарської діяльності, наявності власних і залучених ресурсів і розроблених моделей фінансового стану при різноманітних варіантах використання ресурсів.

–розробляти конкретні заходи, спрямовані на більш ефективне використання фінансових ресурсів і зміцнення фінансового стану підприємства. Потреба у фінансовому аналізі викликана такими причинами:

–тільки фінансова оцінка дає змогу через зведення у вартісну форму всіх проектних вигід і витрат створити реальні можливості для вибору найбільш ефективного варіанта з наявних інвестиційних альтернатив

–у процесі такого аналізу відпрацьовується найефективніша схема фінансування реалізації конкретного проекту з урахуванням чинної системи оподаткування і можливих пільг, джерел і умов фінансування та ін.;

–у процесі підготовки та здійснення попередніх розрахунків для фінансового аналізу відбуваються ідентифікація і вартісне відображення усіх видів факторів проекту, що підготовляє базу для аналізу чутливості;

–створюється можливість для прогнозування майбутнього фінансового стану підприємства, що реалізує проект, на основі розробки стандартних форм зовнішньої фінансової звітності, що у свою чергу

дозволить відобразити роль проекту в створенні нових інвестиційних можливостей;

–розробка прогностичних стандартних форм бухгалтерської звітності щодо проекту (особливо коли підприємство створюється для реалізації проекту) дає змогу проводити зовнішній аудит процесу його здійснення, що особливо важливо для сторонніх інвесторів;

–підготовка всього комплексу інформації для проведення фінансових розрахунків дає змогу проводити внутрішній аудит на основі зіставлення проєктованих і звітних даних для прийняття оперативних управлінських рішень з метою зниження негативного впливу змін, що відбулися, у внутрішньому чи зовнішньому середовищі проекту[15].

Отже, фінансовий аналіз відіграє важливу роль в діяльності будь-якого підприємства. Саме на основі даних, отриманих у результаті його проведення, визначається стратегія розвитку підприємства, реальний стан його справ, досліджується можливість існування прихованих резервів.

Інформаційне забезпечення грає важливу роль в будь-яких управлінських процесах підприємства. Для оцінювання фінансового стану підприємства інформаційною базою є:

- баланс (форма 1);
- звіт про фінансові результати (форма 2);
- віт про рух грошових коштів (форма 3);
- звіт про власний капітал (форма 4);
- примітки до звітів з показниками та поясненнями, які обґрунтовують статті фінансових звітів;
- статистична звітність та оперативні дані.

Інформацію, яка використовується для аналізу фінансового стану підприємств, поділяється на відкриту та закриту (таємну). До відкритої інформації відноситься бухгалтерська та статистична звітність, вона є загальнодоступною.

До комерційної таємниці (закрита інформація) відносять розроблені підприємством норми, ліміти, планові та прогнозні показники, тарифи та систему їх оцінки, регулювання фінансової діяльності. Згідно чинного законодавства України підприємство має право тримати таку інформацію в секреті. Усі показники бухгалтерського балансу та фінансової звітності взаємозв'язані. Бухгалтерський баланс поділяється на актив та пасив і показує як розподілені активи і пасиви в конкретний проміжок часу і за допомогою якого капіталу (власного чи залученого) здійснюється фінансування активів.

За допомогою бухгалтерської звітності можна аналізувати:

- оцінку динаміки та перспективу одержання прибутку підприємством;
- оцінку наявних у підприємства фінансових ресурсів та ефективності їх використання;
- прийняття обґрунтованих управлінських рішень у сфері фінансів для здійснення інвестиційної політики.

Звіт про фінансові результати відображає ефективність або неефективність діяльності підприємства за певний період. Якщо баланс відображає фінансовий стан на конкретну дату, то звіт про прибутки та доходи дає картину фінансових результатів наростаючим (квартал, півріччя, 9 місяців, рік). Звіт про фінансові результати відображає дані про дохід (виручку) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг); інші операційні доходи; фінансові результати від операційної діяльності (прибуток чи збиток); дохід від участі в капіталі; фінансові та інші доходи; фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування (прибуток чи збиток); фінансові результати від звичайної діяльності (прибуток чи збиток); надзвичайні доходи чи витрати; чистий прибуток чи збиток[18]. Порядок надання фінансової звітності користувачам визначається чинним законодавством. У фінансову звітність включаються показники діяльності філій, представництв, відділень і інших відособлених підрозділів підприємства, якщо такі є. Звітним періодом для складання фінансової

звітності є календарний рік. Згідно постанови Кабінету Міністрів України від 11 серпня 1997 року №869 адресатами одержання фінансової звітності є:

- органи державного регулювання і контролю;
- засновники підприємства або органи, до сфери управління яких віднесене підприємство;
- фінансові органи.

1.3. Система показників, що використовуються при аналізі фінансового стану підприємства

Обґрунтованість та ефективність управлінських рішень на мікро- та макрорівнях залежить від результатів оцінки фінансового стану підприємства, що полягає у розрахунку та вивченні комплексу показників, які відображають різні аспекти діяльності підприємства. В результаті оцінки фінансового стану розробляються заходи щодо відновлення платоспроможності, покращення структури капіталу, підвищення рентабельності, а також можна визначити оптимальний розмір потрібних підприємству оборотних активів, виявити перспективи розвитку та побачити резерви підвищення ефективності функціонування підприємства, і найголовніше попередити виникнення фінансової кризи на підприємстві. Фінансовий стан характеризується як складна економічна категорія, що відображає ступінь забезпеченості підприємства фінансовими ресурсами, раціональність їх розміщення, характеризує діяльність підприємства у певному періоді та в динаміці, забезпеченість власними оборотними коштами для своєчасного проведення розрахунків за зобов'язаннями та здійснення ефективної господарської діяльності у майбутньому. Проведення аналізу фінансового стану дає змогу впливати на поточний стан та напрямок розвитку підприємства, визначати обсяги і специфіку діяльності, ключові фактори зростання та передбачати їх вплив на основні параметри діяльності, що дозволить значно збільшити ефективність прийняття управлінських

рішень. Головним завданням аналізу фінансового стану є ідентифікація насамперед внутрішніх проблем підприємства для підготовки, обґрунтування та прийняття управлінських рішень. Лише на основі розрахунку фінансових показників можна отримати об'єктивну оцінку фінансового стану підприємства. Для оцінки фінансового стану використовується система показників, тому як за допомогою аналізу всього одного показника неможливо отримати повне уявлення про діяльність підприємства. Ця система показників упорядкована за певними ознаками, де кожен з показників характеризує кількісну та якісну сторону стану чи розвитку певного суб'єкта або явища у взаємозв'язку з іншими показниками, при цьому не повторюючи їх, що нам і дозволяє отримати комплексну оцінку. Кількість та набір показників, які входять до системи, визначаються метою та завданнями аналізу, існуючим інформаційним забезпеченням, часовими обмеженнями, доступними технічними засобами та ін. Складність підбору показників, потрібних для фінансового аналізу, обумовлена тим, що необхідно досягти оптимального співвідношення між отриманим результатом та затраченими зусиллями. Вибрана досліджувальна система показників є стійкою, але при умові стабільності економічної ситуації, зовнішніх та внутрішніх умов діяльності, коли ж ці умови змінюються система може доповнюватись новими показниками. Для достовірності оцінки система показників повинна відповідати наступним вимогам:

- охоплення показниками всіх сторін досліджуваного суб'єкта або явища;
- взаємозв'язок показників;
- верифікаційність – це можливість встановлення достовірності або перевірки, і визначає зрозумілість алгоритму розрахунку та потрібного для цього інформаційного забезпечення.

При формуванні системи показників необхідно керуватись певними правилами:

1. В системі повинні бути представлені узагальнюючі та часткові показники, які характеризують певну сторону/ напрямок роботи підприємства і можуть бути розкладені на ряд простих.

2. Сукупність показників повинна бути оптимальною для конкретного підприємства, іншими словами доступною для огляду.

3. Показники системи повинні доповнювати один одного, але не дублювати, бути істотними та незначно корелюючими між собою (коефіцієнт кореляції повинен бути не більше 0,85, це дозволить дотриматись принципу допустимої мультиколінеарності). Недооцінювання цього принципу призведе до перевантаженості системи, тому що показники, що корелюють, однаково змінюються у динаміці.

4. Дотримання оптимального балансу між абсолютними та відносними показниками. Відносні показники дозволяють порівнювати об'єкти, що є непорівнюваними за абсолютними величинами, вони більш стійкі в просторі та часі, також дозволяють покращити статистичні властивості показників (привести їх до розподілу, приближеного до нормального) для забезпечення їх правильної обробки за допомогою економікоматематичних методів.

5. Система повинна забезпечувати можливість оцінки поточного фінансового стану підприємства та перспектив його розвитку, а також бути придатною для прийняття управлінських рішень. Такого ефекта можна досягти шляхом включення до системи показників використання однозначних алгоритмів їх розрахунку, переважним використанням в якості інформаційної бази даних бухгалтерського обліку та звітності.

Загалом оцінити фінансовий стан підприємства можна використовуючи аналіз шести груп показників, кожна з яких характеризує окремий аспект діяльності суб'єктів господарювання:

- показників майнового стану – дають право охарактеризувати склад та структуру капіталу підприємства у статиці та динаміці, в тому числі основного та оборотного, тип відтворення та ефективність використання основних фондів, визначити технічний та моральний стан основних засобів,;

- показників ліквідності – показують спроможність підприємства швидко перетворити активи на грошові кошти, тобто в найкоротший проміжок часу з найменшими витратами;

- показників платоспроможності (фінансової стійкості) – оцінюють здатність підприємства протягом певного періоду часу виконувати зобов'язання перед кредиторами;

- показників ділової активності – характеризують ефективність використання вкладених коштів та визначають за рахунок яких активів підприємство може підвищити ефективність своєї діяльності;

- показників прибутковості (рентабельності) – характеризують ефективність діяльності підприємства;

- показників ринкової активності (для акціонерних товариств) – оцінюють положення підприємства на фондовому ринку.

Кожен з показників має самостійне значення та вагомість, яка визначає його внесок у формування фінансового стану підприємства. Тому важливо аналізувати систему показників, а не кожен з них окремо, тому що індивідуальне дослідження може внести похибку у висновок щодо загального стану підприємства.

Послідовність етапів аналізу фінансового стану підприємства:

1. На основі статистичної та фінансової звітності здійснюються розрахунки значення показників підсистем для всіх досліджуваних періодів.

2. Порівняння отриманих значень показників з нормативними значеннями та середньогалузевими, а також зі значеннями, стабільними для досліджуваного підприємства.

3. Здійснюється аналіз динаміки кожного коефіцієнта, робляться обґрунтовані висновки, які відображають основні причини зміни коефіцієнта

4. Визначаються статистичні характеристики зміни показників

5. Визначаються фактори, які вплинули на величину показника у звітному періоді (насамперед, коли значення показника не відповідає критичному або нормативному).

6. До кожної з підсистем показників складаються аналітичні записи, в яких, спираючись на висновки, предостовляється загальна деталізована характеристика діяльності підприємства за кожним напрямом аналізу.

7. Розробляються заходи щодо покращення досліджуваних показників або їх коригування, виявлення резервів (зростання рентабельності, зниження собівартості, визначення точки беззбитковості, виявлення інших резервів).

8. Складається головний аналітичний запис всієї системи досліджуваних показників, в якій надається повна та обґрунтована комплексна характеристика підприємства за всіма підсистемами в цілому, а також фінансового стану та рекомендації щодо подальшого ефективного функціонування. Визначається та прогнозується необхідне значення показника у майбутньому та способи його досягнення.

Ввикористання системи показників є ускладненим через проведення великої кількості розрахунків. Об'єктивну оцінку фінансового стану можна отримати одночасно аналізуючи не більше ніж 3 – 7 параметрів. Аналіз більшої кількості показників призводить до додаткових витрат часу на їх розрахунок та аналітичне дослідження, з метою визначення взаємозалежних показників.

Поки в Україні на державному рівні ще не існує єдиного і злагодженого підходу до побудови системи показників оцінки фінансового стану підприємств.. Існування єдиної методики оцінки фінансового стану суб'єкта господарювання дозволило б підприємствам обирати ті з них, які є найбільш придатними для аналізу за ознаками, наведеними вище. Крім того, використання єдиного алгоритму розрахунку показників зробило б їх більш порівнюваними у часі і просторі, та зменшило б ймовірність прийняття помилкових управлінських рішень через неправильну інтерпретацію результатів.

РОЗДІЛ 2
ДОСЛІДЖЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ
ПІДПРИЄМСТВА ТОВ «МІЛЕНІУМС»

2.1 Загальна характеристика діяльності ТОВ «Міленіумс»

Історія розвитку Товариства з обмеженою відповідальністю «Міленіумс» (ТОВ «Міленіумс») починається 30.09.2014 р.

Товариство розташоване за адресою: 69065, Запорізька область, Дніпровський район, місто Запоріжжя, бульвар Бельфорський, будинок 12, квартира 30 [1]. ТОВ «Міленіумс» здійснює свою діяльність переважно у м. Запоріжжя та Запорізькій області.

Основні види діяльності ТОВ «Міленіумс» наведені в таблиці 1.1 [2].

Таблиця 1.1

Основні види діяльності ТОВ «Міленіумс»

Код КВЕД	Назва виду діяльності
1	2
46.73	Оптова торгівля деревиною, будівельними матеріалами та санітарно-технічним обладнанням
58.13	Видання газет
93.29	Організування інших видів відпочинку та розваг
93.21	Функціонування атракціонів і тематичних парків
80.20	Обслуговування систем безпеки
74.90	Інша професійна, наукова та технічна діяльність, н. в. і. у.
73.20	Дослідження кон'юнктури ринку та виявлення громадської думки
73.12	Посередництво в розміщенні реклами в засобах масової інформації
73.11	Рекламні агентства
72.20	Дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук
69.20	Діяльність у сфері бухгалтерського обліку й аудиту; консультування з питань оподаткування
69.10	Діяльність у сфері права
68.20	Надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого нерухомого майна

63.99	Надання інших інформаційних послуг, н. в. і. у.
62.01	Комп'ютерне програмування
58.14	Видання журналів і періодичних видань
18.12	Друкування іншої продукції
58.12	Видання довідників і каталогів
58.11	Видання книг
56.29	Постачання інших готових страв
56.10	Діяльність ресторанів, надання послуг мобільного харчування
55.20	Діяльність засобів розміщування на період відпустки та іншого тимчасового проживання
55.10	Діяльність готелів і подібних засобів тимчасового розміщування
49.42	Надання послуг перевезення речей (переїзду)
49.41	Вантажний автомобільний транспорт
47.54	Роздрібна торгівля побутовими електротоварами в спеціалізованих магазинах
46.52	Оптова торгівля електронним і телекомунікаційним устаткуванням, деталями до нього
43.29	Інші будівельно-монтажні роботи
43.21	Електромонтажні роботи
32.99	Виробництво іншої продукції, н. в. і. у.

Відносини ТОВ «Міленіумс» з іншими суб'єктами підприємницької діяльності здійснюються на підставі договорів. При цьому товариство має право самостійно обирати предмет договорів та інші умови господарських взаємовідносин, що не перечать чинному законодавству України.

Так, ТОВ «Міленіумс» приймало участь у 43 закупівлях. При цьому, стало переможцем у 41 закупівлі на суму 892 187,93 грн. Загалом ним підписаний 41 договір на суму 892187,93 грн. (рисунок 1.1) [2].

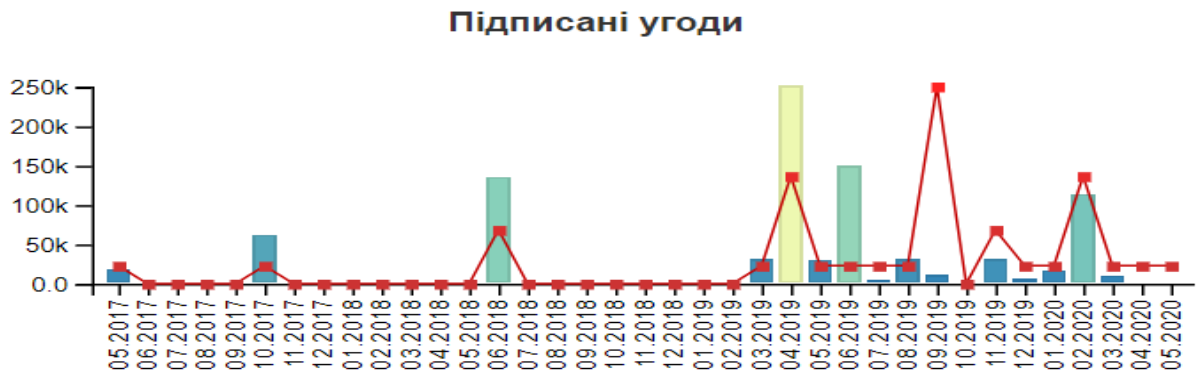

Рисунок 1.1 – Підписані угоди ТОВ «Міленіумс»

Дані щодо поставок за підписаними договорами наведені в таблиці 1.2 [2].

Таблиця 1.2

Дані щодо поставок за підписаними договорами ТОВ «Міленіумс»

Вид виконаних робіт	№ договору поставки	Сума за договором, грн.
1	2	3
Електромонтажні роботи	45310000-3	270k
Конструкційні матеріали та супутні вироби	44100000-1	170k
Мережа Інтернет	32412110-8	100k
Утилізація сміття та поводження зі сміттям	90510000-5	61k
Послуги з ремонту і технічного обслуговування захисного обладнання	50610000-4	53k
Високоточні терези	38310000-1	30k
Протипожежне, рятувальне та захисне обладнання	35110000-8	25k
Текстильні вироби різні	39560000-5	25k
Телевізійне й аудіовізуальне обладнання	32320000-2	25k
Комп'ютерне обладнання	30230000-0	23k
Машини для обробки даних (апаратна частина)	30210000-4	20k
Послуги з ремонту і технічного обслуговування охолоджувальних установок	50730000-1	20k
Кухонне приладдя, товари для дому та господарства і приладдя для закладів громадського харчування	39220000-0	16k
Машини для термічної обробки матеріалів	42940000-7	12k
Арматура трубопровідна: крани, вентилі, клапани та подібні пристрої	42130000-9	9,4k

1	2	3
Вироби з дроту	44310000-6	8,0k
Машини спеціального призначення різні	42990000-2	7,4k
Замки, ключі та петлі	44520000-1	2,0k
Машини для миття пляшок, пакування, зважування та розпилювання	42920000-1	1,9k
Клеї	24910000-6	1,8k
Вироби для ванної кімнати та кухні	44410000-7	1,5k
Силікони у первинній формі	24590000-6	1,3k
Точильні камені	14811200-1	780
Фарби	44810000-1	770
Гумові вироби	19510000-4	500
Синтетичні волокна	19720000-9	440
Електрична апаратура для комутації та захисту електричних кіл	31210000-1	310
Електронне обладнання	31710000-6	170

Як бачимо, на сьогодні ТОВ «Міленіумс» представляє собою багатопрофільне комерційне підприємство, що здійснює різноманітні види діяльності з метою отримання прибутку.

ТОВ «Міленіумс» належить до суб'єктів малого підприємництва, до яких, згідно ст. 55 ГКУ [3], відносяться юридичні особи – суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, у яких середня кількість працівників за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та річний дохід від будь-якої діяльності не перевищує суму, еквівалентну 10 мільйонам євро, визначену за середньорічним курсом НБУ.

Згідно закону України «Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень» від 05.10.2017 р. №2164-VIII [4], ТОВ «Міленіумс» є малим підприємством, оскільки законодавчо визначено, що малими є підприємства, які не відповідають критеріям для мікропідприємств та показники яких на дату складання річної фінансової звітності за рік, що передуює звітному, відповідають щонайменше двом з таких критеріїв:

- балансова вартість активів – до 4 мільйонів євро;

- чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) – до 8 мільйонів євро;

- середня кількість працівників – до 50 осіб.

ТОВ «Міленіумс» налічує 20 штатних осіб у своєму складі, в т. ч. 4 особи займають керівні посади – директор, заступник директора із комерційних питань, головний бухгалтер та головний інженер.

Кількість персоналу ТОВ «Міленіумс» може змінюватися на кількість спеціалістів, які можуть залучатися на підставі договорів цивільно-правового характеру.

Організаційна структура підприємства – це склад відділів, служб і підрозділів у апараті управління, системна їх організація, характер підпорядкованості та підзвітності один одному і вищому органу управління, а також набір координаційних і інформаційних зв'язків, порядок розподілу функцій управління по різних рівнях і підрозділам управлінської ієрархії.

Організаційна структура включає засоби розподілу різних видів діяльності між складовими структури та координації діяльності цих складових, що використовуються для досягнення цілей. В межах організаційної структури відбуваються усі управлінські процеси і функції, що забезпечують випуск продукції, в яких приймають участь менеджери всіх рівнів, категорій і професійної спеціалізації, та робітники.

Організаційна структура є базисом оптимізації функціонування підприємства та використання його виробничо-технологічного потенціалу.

Організаційну структуру ТОВ «Міленіумс» можна схематично подати наступним чином (рисунок 1.2).

Схеми організаційних структур підприємств зазвичай застосовуються для вирішення низки завдань:

- визначення ролей і обов'язків всього персоналу в межах організації;
- встановлення ієрархічної структури повноважень, влади і процесу прийняття рішень;

- формування комунікаційних каналів і потоків інформації, включаючи правила підпорядкування і методи регулювання, що відносяться до методик звітності;
- формування механізму контролю з визначенням ступеню централізації та масштабу контролю;
- визначення функцій і управлінських завдань.

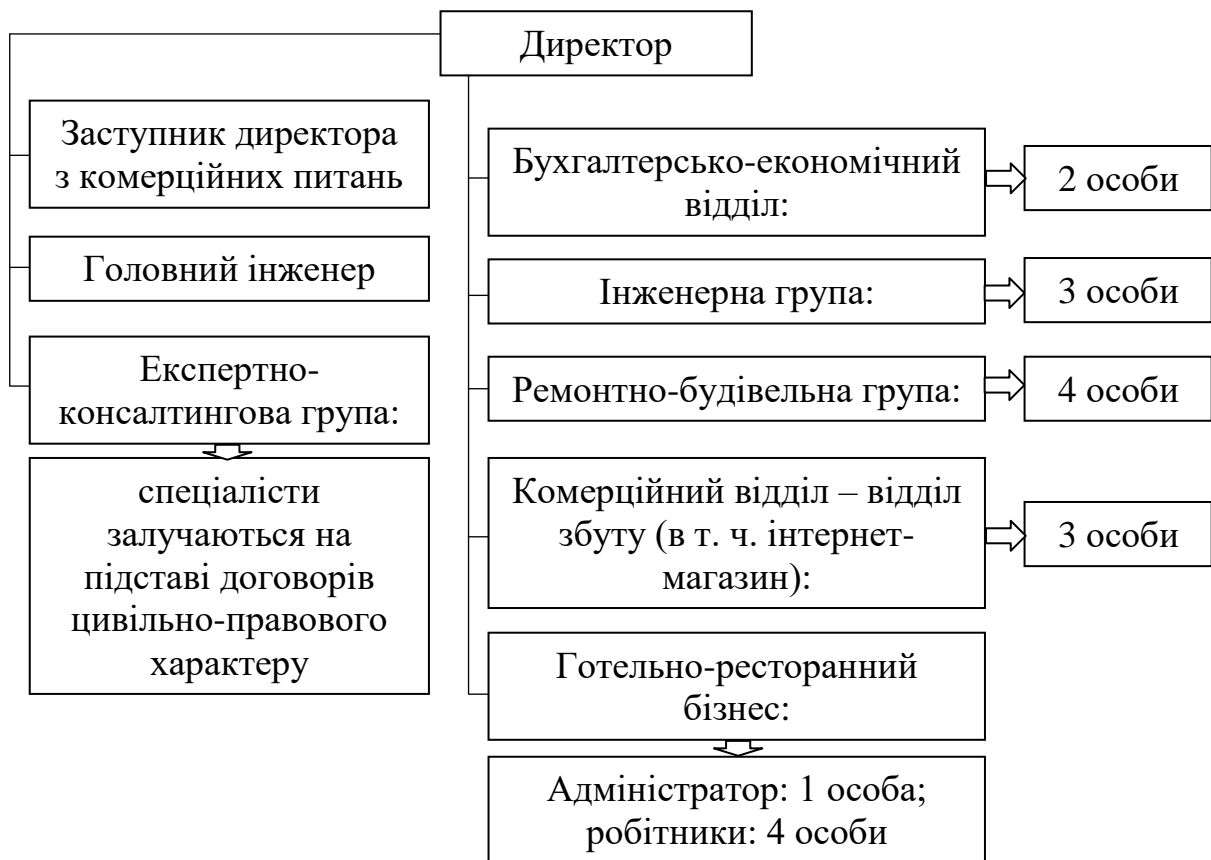

Рисунок 1.2 – Організаційна структура ТОВ «Міленіумс»

Отже, ТОВ «Міленіумс» цілком укомплектовано персоналом для організації та ведення своєї діяльності. Організаційна структура товариства задовольняє вимогам та дозволяє зрозуміти формальну ієрархію організації, у тому числі, структуру процесів, відповідальності та звітності.

Облік діяльності ТОВ «Міленіумс» здійснюється відповідно до чинного законодавства України і ведеться головним бухгалтером товариства.

Малі підприємства для подання фінансової звітності можуть використовувати форми з П(С)БО 25. У 2019 році були внесені зміни, які зачепили «малюків», і вони, безумовно, були взяті до уваги під час складання звітності за 2019 рік.

Так, влітку 2019 року були внесені зміни до П(С)БО 25, який змінив свою назву з «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва» на «Спрощена фінансова звітність» (завдяки наказу Мінфіну від 31.05.2019 р. № 226).

В оновленому НП(С)БО 25 прописано такі форми фінансової звітності та їх користувачів (таблиця 1.3) [5].

Таблиця 1.3

Форми фінансової звітності за НП(С)БО 25

Фінансова звітність малого підприємства	Фінансова звітність мікропідприємства
Баланс форма № 1-м Звіт про фінансові результати форма № 2-м	Баланс форма № 1-мс Звіт про фінансові результати форма № 2-мс
Використовують: - малі підприємства (крім платників єдиного податку 3 групи); - представництва іноземних суб'єктів господарської діяльності	Використовують - мікропідприємства; - підприємства – платники єдиного податку 3 групи; - неприємницькі товариства (тобто неприбуткові організації)

У разі якщо за показниками 2017 року (тобто за фінзвітністю станом на 31.12.2017) ваше підприємство було малим для цілей 2018 року, то, звітуючи за 2019 рік, воно також вважається ще малим, навіть якщо показники вже змінилися. Адже для перекласифікації воно змінить групу, якщо два роки поспіль не відповідає критеріям, за якими ідентифікувало себе в певній групі.

Це означає, що навіть якщо за фінзвітністю 2018 та 2019 рр. підприємство не відповідає вже малому, то змінить групу аж із 2020 року. А для цілей складання фінзвітності за 2019 рік буде ще тим, до якого належало у 2018 році (за показниками фінзвітності 2017 року). Тож, і відповідні форми застосовуватиме.

Завдяки змінам у НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» та НП(С)БО 25 «малюки», які працюють за НП(С)БО 25, мають право обирати, які форми вони воліють використовувати: ті, що прописані у НП(С)БО 25 (тобто скорочені) чи загальні з НП(С)БО 1.

Певна річ, своє рішення доцільно закріпити в Наказі про облікову політику. Своєю чергою, обирати між формами № 1-м, № 2-м чи № 1-мс та № 2-мс не можна. Для малих підприємств є вибір, використовувати № 1-м, № 2-м або ж увесь комплект річної звітності за загальними формами з НП(С)БО 1.

Норми НП(С)БО 25 та відповідну спрощену фінзвітність не можуть застосовувати підприємства, які згідно із законодавством складають фінзвітність за МСФЗ. Вони використовують повноформатну фінзвітність, передбачену НП(С)БО 1.

Резюмуємо: малі підприємства та представництва іноземних суб'єктів господарювання можуть використовувати форми № 1-м та № 2-м. Або ж, якщо вважають за доцільне, заповнювати загальні форми з НП(С)БО 1 (примітки до фінзвітності ф. № 5 можуть не складати). Тим часом МСФЗ-шники зобов'язані користуватися загальними формами з НП(С)БО 1.

Досліджуване ТОВ «Міленіумс» складає фінансову звітність з використанням форм № 1-м та № 2-м.

У Балансі ф. № 1-м та Звіті про фінрезультат ф. № 2-м ТОВ «Міленіумс», як і інші малі підприємства, наводять показники в тисячах гривень з одним десятковим знаком після коми (зазначено у шапці форми Фінансової звітності малого підприємства).

Нині для малих підприємств не передбачено спецстроків подання фінзвітності, тому слід керуватися загальними правилами Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV зі змінами та Постанови КМУ «Про затвердження Порядку подання фінансової звітності» від 28.02.2000 р. № 419 зі змінами. Зокрема, звітним періодом для складання фінансової звітності ТОВ «Міленіумс» є календарний рік.

Але малі підприємства до статистики мають подавати й проміжну фінансову звітність, яка складається за результатами I кварталу, 1 півріччя, 9 місяців. Крім того, відповідно до облікової політики підприємства фінансову звітність можна складати за інші періоди (ст. 13 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV).

Проміжну фінзвітність (I квартал, 1 півріччя, 9 місяців), крім консолідованої, подають підприємства в органи, зазначені в п. 2 Постанови КМУ «Про затвердження Порядку подання фінансової звітності» від 28.02.2000 р. № 419 зі змінами (крім органів Казначейства), не пізніше 25 числа місяця, що настає за звітним кварталом, а річну – не пізніше 28 лютого наступного за звітним року (п. 5 Постанови КМУ «Про затвердження Порядку подання фінансової звітності» від 28.02.2000 р. № 419 зі змінами).

Згідно з п. 10 Постанови КМУ «Про затвердження Порядку подання фінансової звітності» від 28.02.2000 р. № 419 зі змінами, якщо дата подання звітності припадає на неробочий день, строк подання переносять на перший робочий день після вихідного.

Платники податку на прибуток разом із відповідною податковою декларацією подають фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації (п. 46.2 ПКУ). Така фінзвітність є додатком до Податкової декларації з податку на прибуток та її невід'ємною частиною. А це означає, що за відсутності фінансової звітності податкова декларація може бути не прийнята.

До речі, з 2019 року фінансові установи, що належать до мікро- і малих підприємств, повинні оприлюднити фінзвітність разом з аудиторським висновком. Малі та мікропідприємства, які не є фінустановами, та не є підприємствами, що складають суспільний інтерес, не зобов'язані оприлюднювати свою фінзвітність з аудиторським висновком.

За формами № 1-м і № 2-м можуть звітувати лише малі підприємства та представництва іноземних суб'єктів господарювання.

Оскільки посеред року підприємство не може змінити свій статус за розміром, то, відповідно, і форми фінзвітності посеред року не змінюються. Як ми зазначали вище, перекласифікація (зміна групи підприємства за розміром) можлива, якщо два роки поспіль не виконуються критерії.

Фінансова звітність ТОВ «Міленіумс» за період 2017-2019 рр. наведена відповідно в додатках А-В.

Таким чином, на сьогодні ТОВ «Міленіумс» представляє собою багатопрофільне комерційне підприємство, що здійснює різноманітні види діяльності з метою отримання прибутку.

ТОВ «Міленіумс» цілком укомплектовано персоналом для організації та ведення своєї діяльності. Організаційна структура товариства задовольняє вимогам та дозволяє зрозуміти формальну ієрархію організації, у тому числі, структуру процесів, відповідальності та звітності.

Облік діяльності ТОВ «Міленіумс» здійснюється відповідно до чинного законодавства України і ведеться головним бухгалтером товариства. Досліджуване товариство складає фінансову звітність з використанням форм № 1-м та № 2-м. Звітним періодом для складання фінансової звітності ТОВ «Міленіумс» є календарний рік.

2.2 Дослідження ефективності діяльності ТОВ «Міленіумс»

Стабільність фінансового стану підприємства залежить від правильності та доцільності вкладення фінансових ресурсів у активи, тому для його оцінки необхідно вивчити передусім склад, структуру майна та джерела його утворення, а також причини їх зміни. Особлива увага при цьому приділяється вивченню причин, які негативно впливають на фінансовий стан підприємства.

Результат діяльності будь якого суб'єкта господарювання залежить від наявності та ефективності використання фінансових ресурсів. Раціональне використання фінансових ресурсів віддзеркалює фінансовий стан підприємства. У цьому зв'язку важливе значення має достовірна оцінка фінансового стану підприємства, що забезпечується обґрунтованим здійсненням його аналізу.

Результати загальної оцінки стану майна і джерел його утворення наведені в таблицях 2.1-2.2.

З аналізу майнового та господарського стану ТОВ «Міленіумс» можна зробити наступні висновки:

- валюта балансу на кінець 2016 р. має найбільший показчик, що майже в 70% перевищує рівень 2017 р. Однак, протягом 2017-2019 рр. валюта балансу хоч і незначним чином, але постійно збільшується, що підтверджено як абсолютними, так і відносними показниками. Це є свідченням відносно стабільного функціонування підприємства;

- в структурі майна та джерел їх утворення відбулися деякі суттєві зміни. Позитивним моментом є стабільне отримання протягом аналізованого періоду фінансового результату у вигляді чистого прибутку, відображеного в балансі як нерозподілений прибуток, який впродовж аналізованого період зростає, хоча і при уповільненні темпу росту;

Таблиця 2.1

Результати діагностики майнового стану ТОВ «Міленіумс» за 2016-2019 роки, тис. грн.

Актив	Код рядка	на 31.12. 2016 р.	на 31.12. 2017 р.	на 31.12. 2018 р.	на 31.12. 2019 р.	Абсолютне відхилення, ±		
						2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
I. Необоротні активи								
Основні засоби	1010	1 056,0	792,0	1 620,3	1 347,5	-264	828,3	- 272,8
первісна вартість	1011	1 628,0	1 628,0	2 728,0	2 728,0	0	1100	0
знос	1012	-572,0	-836,0	-1 107,7	-1 380,5	-264	- 271,7	- 272,8
Довгострокові біологічні активи	1020							
Довгострокові фінансові інвестиції	1030							
Інші необоротні активи	1090							
Усього за розділом I	1095	1 056,0	792,0	1 620,3	1 347,5	-264	828,3	- 272,8
II. Оборотні активи								
Запаси	1100	44,0			1 364,0	-44	0	1364
у тому числі готова продукція	1103							
Поточні біологічні активи	1110							
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	7 469,0	1 727,0	1 320,0		-5742	-407	- 1320
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1135			60,5		0	60,5	-60,5
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155							
Поточні фінансові інвестиції	1160							
Гроші та їх еквіваленти	1165	19,8	144,1	278,3	679,8	124,3	134,2	401,5
Витрати майбутніх періодів	1170							
Інші оборотні активи	1190							
Усього за розділом II	1195	7 532,8	1 871,1	1 658,8	2 043,8	- 5661,7	- 212,3	385
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття								
Баланс	1300	8 588,8	2 663,1	3 279,1	3 391,3	- 5925,7	616	112,2

Продовження таблиці 2.1

Пасив	Код рядка	на 31.12. 2016 р.	на 31.12. 2017 р.	на 31.12. 2018 р.	на 31.12. 2019 р.	Абсолютне відхилення, ±		
						2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
I. Власний капітал								
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	5,0	5,0	5,0	5,0	0	0	0
Додатковий капітал	1410							
Резервний капітал	1415	50,0	50,0	50,0	50,0	0	0	0
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420		145,2	366,3	613,8	145,2	221,1	247,5
Неоплачений капітал	1425							
Усього за розділом I	1495	55,0	200,2	421,3	668,8	145,2	221,1	247,5
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення								
III. Поточні зобов'язання								
Короткострокові кредити банків	1600							
Поточна кредиторська заборгованість за:								
довгостроковими зобов'язаннями	1610							
товари, роботи, послуги	1615		2 431,0	2 820,4	2 667,5	2431	389,4	- 152,9
розрахунками з бюджетом	1620	35,2	31,9	37,4	55,0	-3,3	5,5	17,6
у тому числі з податку на прибуток	1621	35,2	31,9	37,4	55,0	-3,3	5,5	17,6
розрахунками зі страхування	1625							
розрахунками з оплати праці	1630							
Доходи майбутніх періодів	1665							
Інші поточні зобов'язання	1690	8 498,6				- 8498,6	0	0
Усього за розділом III	1695	8 533,8	2 462,9	2 857,8	2 722,5	- 6070,9	394,9	- 135,3
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття								
Баланс	1900	8 588,8	2 663,1	3 279,1	3 391,3	- 5925,7	616	112,2

Таблиця 2.2

Результати загальної оцінки стану майна та джерел його утворення ТОВ
«Міленіумс» за 2016-2019 роки

Актив	Код рядка	на 31.12. 2016 р., тис. грн.	на 31.12. 2017 р., тис. грн.	на 31.12. 2018 р., тис. грн.	на 31.12. 2019 р., тис. грн.	Темп росту, %		
						2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
I. Необоротні активи								
Основні засоби	1010	1 056,0	792,0	1 620,3	1 347,5	75,00	204,5 8	83,16
первісна вартість	1011	1 628,0	1 628,0	2 728,0	2 728,0	100,0 0	167,5 7	100,0 0
знос	1012	-572,0	-836,0	-1 107,7	-1 380,5	146,1 5	132,5 0	124,6 3
Довгострокові біологічні активи	1020							
Довгострокові фінансові інвестиції	1030							
Інші необоротні активи	1090							
Усього за розділом I	1095	1 056,0	792,0	1 620,3	1 347,5	75,00	204,5 8	83,16
II. Оборотні активи								
Запаси	1100	44,0			1 364,0	0,00		
у тому числі готова продукція	1103							
Поточні біологічні активи	1110							
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1125	7 469,0	1 727,0	1 320,0		23,12	76,43	0,00
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1135			60,5				0,00
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155							
Поточні фінансові інвестиції	1160							
Гроші та їх еквіваленти	1165	19,8	144,1	278,3	679,8	727,7 8	193,1 3	244,2 7
Витрати майбутніх періодів	1170							
Інші оборотні активи	1190							
Усього за розділом II	1195	7 532,8	1 871,1	1 658,8	2 043,8	24,84	88,65	123,2 1
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття								
Баланс	1300	8 588,8	2 663,1	3 279,1	3 391,3	31,01	123,1 3	103,4 2

Продовження таблиці 2.2

Пасив	Код рядка	на	на	на	на	Темп росту, %		
		31.12. 2016 р., тис. грн.	31.12. 2017 р., тис. грн.	31.12. 2018 р., тис. грн.	31.12. 2019 р., тис. грн.	2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
I. Власний капітал								
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	5,0	5,0	5,0	5,0	100,00	100,00	100,00
Додатковий капітал	1410							
Резервний капітал	1415	50,0	50,0	50,0	50,0	100,00	100,00	100,00
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420		145,2	366,3	613,8		252,27	167,57
Неоплачений капітал	1425							
Усього за розділом I	1495	55,0	200,2	421,3	668,8	364,00	210,44	158,75
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення	1595							
III. Поточні зобов'язання								
Короткострокові кредити банків	1600							
Поточна кредиторська заборгованість за:								
довгостроковими зобов'язаннями	1610							
товари, роботи, послуги	1615		2 431,0	2 820,4	2 667,5		116,02	94,58
розрахунками з бюджетом	1620	35,2	31,9	37,4	55,0	90,63	117,24	147,06
у тому числі з податку на прибуток	1621	35,2	31,9	37,4	55,0	90,63	117,24	147,06
розрахунками зі страхування	1625							
розрахунками з оплати праці	1630							
Доходи майбутніх періодів	1665							
Інші поточні зобов'язання	1690	8 498,6				0,00		
Усього за розділом III	1695	8 533,8	2 462,9	2 857,8	2 722,5	28,86	116,03	95,27
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700							
Баланс	1900	8 588,8	2 663,1	3 279,1	3 391,3	31,01	123,13	103,42

- у 2018 р. товариством придбані основні засоби. Темп росту зносу основних засобів впродовж 2017-2019 рр. уповільнюється;

- зміни оборотних активів відбувалися по запасах (у бік збільшення в 2019 р. при відсутності запасів у попередні роки), по дебіторській заборгованості за товари (у бік суттєвого зменшення протягом 2017-2018 рр. до повної відсутності дебіторської заборгованості у 2019 р.), по грошових коштах та їх еквівалентах (спостерігається зростання протягом 2016-2019 рр.: у більше ніж 7 разів у 2017 р. порівняно з 2016 р. до рівня зростання у 2,4 рази в 2019 р. порівняно з 2018 р.);

- власний капітал залишається незмінним на рівні 5 тис. грн. Довгострокових та інших поточних зобов'язань товариство в 2017-2019 рр. не має;

- зміни в короткострокових зобов'язаннях були незначними: відбулося незначне зростання (на 16,02%) по поточній кредиторській заборгованості по товарах, роботах, послугах у 2018 р. порівняно з рівнем 2017 р. при подальшому зниженні її рівня (на 5,42%) у 2019 р. порівняно з 2018 р.

Аналіз змін у структурі звіту про фінансові результати дозволяє визначити, за рахунок яких показників було отримано або не отримано очікуваних фінансових результатів та відстежити порядок формування чистого прибутку підприємства.

Аналіз змін у структурі звіту про фінансові результати ТОВ «Міленіумс» наведений в таблиці 2.3.

В цілому аналіз змін у структурі звіту про фінансові результати ТОВ «Міленіумс» свідчить про відносно стабільний рівень чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) протягом 2016-2019 рр.: у 2017 р. відбулося зростання показника на 2,79% порівняно з рівнем 2016 р., у 2018 р. мало місце зниження рівня показника на 7,31% порівняно з аналогічним показником попереднього періоду, а у 2019 р. знову спостерігається зростання показника на 1,65%.

Таблиця 2.3

Аналіз змін у структурі звіту про фінансові результати ТОВ «Міленіумс»

Стаття, тис. грн.	Код рядка	за 2016 р.	за 2017 р.	за 2018 р.	за 2019 р.	Абс. відхилення, ±			Темп росту, %		
						2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.	2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	10 535,8	10 829,5	10 037,5	10 203,6	293,7	-792	166,1	102,79	92,69	101,65
Інші операційні доходи	2120										
Інші доходи	2240										
Разом доходи (2000 + 2120 + 2240)	2280	10 535,8	10 829,5	10 037,5	10 203,6	293,7	-792	166,1	102,79	92,69	101,65
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	-9 825,2	-8 439,2	-7 241,3	-7 540,5	1386	1197,9	-299,2	85,89	85,81	104,13
Інші операційні витрати	2180	-517,0	-2 213,2	-2 526,7	-2 360,6	-1696,2	-313,5	166,1	428,09	114,17	93,43
Інші витрати	2270										
Разом витрати (2050 + 2180 + 2270)	2285	-10 342,2	-10 652,4	-9 768,0	-9 901,1	-310,2	884,4	-133,1	103,00	91,70	101,36
Фінансовий результат до оподаткування (2280 - 2285)	2290	193,6	177,1	269,5	302,5	-16,5	92,4	33	91,48	152,17	112,24
Податок на прибуток	2300	-35,2	-31,9	-48,4	-55,0	3,3	-16,5	-6,6	90,63	151,72	113,64
Чистий прибуток (збиток) (2290 - 2300)	2350	158,4	145,2	221,1	247,5	-13,2	75,9	26,4	91,67	152,27	111,94

Собівартість реалізованої продукції протягом 2016-2018 рр. поступово знижується (щороку на порядку 15%), а у 2019 р. незначним чином зростає (на 4,13% порівняно з попереднім періодом).

Інші операційні витрати впродовж 2016-2018 рр. суттєво зростають (при одночасному уповільненні темпу росту), а у 2019 р. незначним чином зменшуються (на 6,57%) порівняно з попереднім періодом.

Фінансовий результат до оподаткування, так само як і чистий прибуток, незначним чином зменшився у 2017 р. порівняно з 2016 р., а починаючи з 2018 р. – стабільно зростає, хоча темп росту у 2018 р. значно перевищує темп росту у 2019 р.

Загалом товариство протягом аналізованого періоду достатньо ефективно функціонує та є прибутковим.

Одним із кроків у здійсненні загальної оцінки фінансового стану господарських товариств виступає оцінка майнового стану, для здійснення якої доцільно розраховувати такі показники (коефіцієнти), що характеризують виробничий потенціал підприємства: коефіцієнт зносу основних засобів, коефіцієнт оновлення основних засобів та коефіцієнт вибуття основних засобів (таблиця 2.4) [6].

Таблиця 2.4

Аналіз показників оцінки майнового стану ТОВ «Міленіумс»

Показник	на 31.12. 2016 р.	на 31.12. 2017 р.	на 31.12. 2018 р.	на 31.12. 2019 р.	Абсолютне відхилення, ±		
					2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.
Основні засоби	1 056,00	792,00	1 620,30	1 347,50	-264,00	828,30	-272,80
первісна вартість	1 628,00	1 628,00	2 728,00	2 728,00	0,00	1 100,00	0,00
знос	-572,00	-836,00	-1107,70	-1380,50	-264,00	-271,70	-272,80
Коефіцієнт зносу основних засобів	35,14	51,35	40,60	50,60	16,22	-10,75	10,00
Коефіцієнт придатності основних засобів	64,86	48,65	59,40	49,40	-16,22	10,75	-10,00
Коефіцієнт оновлення основних засобів		100,00	167,57	100,00	100,00	67,57	-67,57

Приведені розрахунки свідчать, рівень зносу в абсолютному вираженні зростає рівномірними темпами (абсолютне відхилення коливається в межах 264-272,8 тис. грн.). Коефіцієнт зносу основних засобів характеризує стан та ступінь зносу основних засобів і розраховується як відношення суми зносу основних засобів до їхньої первісної вартості. Як бачимо, коефіцієнт зносу основних засобів є найнижчим у 2016 р. (35,14%), суттєво зріс у 2017 р. (на 16,22%), далі знизився у 2018 р. (на 10,75%) і знову піднявся до рівня, трохи нижчого за рівень 2017 р. (на 10% від попереднього періоду).

Коефіцієнт придатності є показником, зворотним до коефіцієнта зносу основних засобів. Найбільш придатними основні засоби були у 2016 р. (64,86%) та у 2018 р. (59,40%) завдяки оновленню основних засобів у 2018 р. Станом на кінець 2017 р. та кінець 2019 р. рівень придатності основних засобів ТОВ «Міленіумс» не перевищує 50%, що є цілком нормальним для стабільно функціонуючого підприємства.

Коефіцієнт оновлення основних засобів показує, яку частину від наявних на кінець звітної періоду становлять нові основні засоби, і розраховується як відношення первісної вартості основних засобів, що надійшли за звітний період, до первісної вартості основних засобів, наявних на балансі підприємства на кінець звітної періоду. Як вже зазначалося, оновлення основних засобів спостерігається лише у 2018 р., коли первісна вартість основних засобів зросла на 67,57% або 1100 тис. грн. порівняно з попереднім періодом.

Однією з ключових ознак в аналізі фінансової стійкості підприємства є його ліквідність, тобто здатність підприємства виконувати свої фінансові зобов'язання перед усіма контрагентами і державою.

Необхідність аналізу стану ліквідності підприємств у ринкових умовах зумовлюється насамперед тим, що жодне з них у цих умовах не гарантоване від банкрутства, тобто становища, коли воно не може розрахуватися за своїми боргами і зазнає фінансового краху.

Під ліквідністю розуміють спроможність підприємства перетворювати свої активи на гроші без втрат їх ринкової вартості для покриття всіх необхідних платежів у міру настання їх строків та швидкість здійснення цього перетворення [7]. Таким чином, ліквідність можна розглядати як час, необхідний для продажу активу, і суму, одержану від продажу активу.

Для оцінки реального ступеня ліквідності підприємства проводиться аналіз ліквідності балансу. Ліквідність балансу визначається як ступінь покриття зобов'язань підприємства його активами, термін перетворення яких у гроші відповідає терміну погашення зобов'язань. Для визначення ліквідності балансу варто зіставити результати по кожній групі активів і пасивів. Приведені статті по активу групуються за ступенем ліквідності, а приведені статті по пасиву – за термінами виконання зобов'язань. Умовою абсолютної ліквідності балансу є: $A1 \geq П1$, $A2 \geq П2$, $A3 \geq П3$, $A4 \leq П4$.

Проаналізуємо ліквідність балансу ТОВ «Міленіумс».

Результати оцінки ліквідності балансу ТОВ «Міленіумс» за період 2017-2019 рр. занесемо в таблиці 2.5-2.7.

Як показують розрахунки, протягом 2017-2019 рр. не виконується дві з чотирьох умов абсолютної ліквідності балансу, хоча на кінець періоду спостерігається незначне покращення ліквідності балансу ($A4$ знижується при відповідному зростанні $П4$ на кінець періоду), що в цілому не можна вважати позитивною тенденцією.

Таким чином, в цілому можна говорити про невідповідність балансу ТОВ «Міленіумс» умові абсолютної ліквідності. Тобто впродовж аналізованого періоду і станом на 2019 р. аналізоване підприємство не можна вважати фінансово стійким.

Таблиця 2.5

Оцінка ліквідності балансу ТОВ «Міленіумс» за 2017 р.

Активи	Розмір		Пасиви	Розмір		Надлишок / нестача	
	На 01.01.	На 31.12.		На 01.01.	На 31.12.	На 01.01.	На 31.12.
Найбільш ліквідні (А1)	19,80	144,10	Найбільш термінові зобов'язання (П1)	8533,80	2462,90	-8514,00	-2318,80
Швидко реалізовані (А2)	7469,00	1727,00	Короткострокові (П2)	0,00	0,00	7469,00	1727,00
Повільно реалізовані (А3)	44,00	0,00	Довгострокові (П3)	0,00	0,00	44,00	0,00
Важко реалізовані (А4)	1056,00	792,00	Постійні (П4)	55,00	200,20	1001,00	591,80
БАЛАНС	8588,80	2663,10	БАЛАНС	8588,80	2663,10	0,00	0,00
На початок звітної періоду				A1≤П1, A2≥П2, A3≥П3, A4≥П4			
На кінець звітної періоду				A1≤П1, A2≥П2, A3≥П3, A4≥П4			

Таблиця 2.6

Оцінка ліквідності балансу ТОВ «Міленіумс» за 2018 р.

Активи	Розмір		Пасиви	Розмір		Надлишок / нестача	
	На 01.01.	На 31.12.		На 01.01.	На 31.12.	На 01.01.	На 31.12.
Найбільш ліквідні (А1)	144,10	278,30	Найбільш термінові зобов'язання (П1)	2462,90	2857,80	-2318,80	-2579,50
Швидко реалізовані (А2)	1727,00	1380,50	Короткострокові (П2)	0,00	0,00	1727,00	1380,50
Повільно реалізовані (А3)	0,00	0,00	Довгострокові (П3)	0,00	0,00	0,00	0,00
Важко реалізовані (А4)	792,00	1620,30	Постійні (П4)	200,20	421,30	591,80	1199,00
БАЛАНС	2663,10	3279,10	БАЛАНС	2663,10	3279,10	0,00	0,00
На початок звітної періоду				A1≤П1, A2≥П2, A3≥П3, A4≥П4			
На кінець звітної періоду				A1≤П1, A2≥П2, A3≥П3, A4≥П4			

Таблиця 2.7

Оцінка ліквідності балансу ТОВ «Міленіумс» за 2019 р.

Актив	Розмір		Пасив	Розмір		Надлишок / нестача	
	На 01.01.	На 31.12.		На 01.01.	На 31.12.	На 01.01.	На 31.12.
Найбільш ліквідні (A1)	278,30	679,80	Найбільш термінові зобов'язання (П1)	2857,80	2722,50	-2579,50	-2042,70
Швидко реалізовані (A2)	1380,50	0,00	Короткострокові (П2)	0,00	0,00	1380,50	0,00
Повільно реалізовані (A3)	0,00	1364,00	Довгострокові (П3)	0,00	0,00	0,00	1364,00
Важко реалізовані (A4)	1620,30	1347,50	Постійні (П4)	421,30	668,80	1199,00	678,70
БАЛАНС	3279,10	3391,30	БАЛАНС	3279,10	3391,30	0,00	0,00
На початок звітного періоду				A1 ≤ П1, A2 ≥ П2, A3 ≥ П3, A4 ≥ П4			
На кінець звітного періоду				A1 ≤ П1, A2 ≥ П2, A3 ≥ П3, A4 ≥ П4			

Для підвищення ступеню ліквідності балансу аналізованого підприємства керівництву ТОВ «Міленіумс» слід проводити більш ефективну політику у напрямку нарощення найбільш ліквідних активів чи скорочення найбільш термінових зобов'язань та збалансування важко реалізованих активів з постійними пасивами.

Слід зазначити, що аналізу тільки ліквідних активів підприємства далеко не достатньо для визначення ступеню його ліквідності, тому проаналізуємо також коефіцієнти ліквідності: коефіцієнт покриття, коефіцієнт швидкої ліквідності, коефіцієнт абсолютної ліквідності та чистого оборотного капіталу (таблиця 2.8).

Коефіцієнт покриття розраховується як відношення оборотних активів до поточних зобов'язань підприємства та показує достатність ресурсів підприємства, які можуть бути використані для погашення його поточних

зобов'язань. Як свідчать проведені розрахунки, впродовж аналізованого періоду у товариства недостатньо ресурсів для погашення його поточних зобов'язань. При цьому, рівень показника протягом 2017-2018 рр. знижується, що не можна вважати позитивним, однак в 2019 р. значення показника зросло.

Таблиця 2.8

Аналіз показників ліквідності ТОВ «Міленіумс»

Показник	на 31.12. 2016 р.	на 31.12. 2017 р.	на 31.12. 2018 р.	на 31.12. 2019 р.	Абсолютне відхилення, ±		
					2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.
Усього оборотних активів	7533	1871	1659	2044	-5 661,70	-212,30	385,00
Запаси	44,0	0,0	0,0	1364,0	-44,00	0,00	1 364,00
Гроші та їх еквіваленти	19,8	144,1	278,3	679,8	124,30	134,20	401,50
Усього поточних зобов'язань	8 533,8	2 462,9	2 857,8	2 722,5	-6 070,90	394,90	-135,30
Коефіцієнт покриття	0,88	0,76	0,58	0,75	-0,12	-0,18	0,17
Коефіцієнт швидкої ліквідності	0,88	0,76	0,58	0,25	-0,12	-0,18	-0,33
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,0023	0,0585	0,0974	0,2497	0,06	0,04	0,15
Чистий оборотний капітал	-1001,00	-591,80	-1199,00	-678,70	409,20	-607,20	520,30

Коефіцієнт швидкої ліквідності розраховується як відношення найбільш ліквідних оборотних засобів (грошових засобів та їх еквівалентів, поточних фінансових інвестицій та дебіторської заборгованості) до поточних зобов'язань підприємства. Показник відображає платіжні можливості підприємства щодо сплати поточних зобов'язань за умови своєчасного проведення розрахунків з дебіторами. Динаміка даного показника вказує на неможливість підприємства сплатити поточні зобов'язання навіть за умови своєчасного проведення розрахунків з дебіторами.

Коефіцієнт абсолютної ліквідності обчислюється як відношення грошових засобів та їхніх еквівалентів і поточних фінансових інвестицій до поточних зобов'язань. Коефіцієнт абсолютної ліквідності показує, яка частина боргів підприємства може бути сплачена негайно. Цей показник для ТОВ «Міленіумс» є досить низьким, однак він має стабільну тенденцію до зростання.

Чистий оборотний капітал розраховується як різниця між оборотними активами підприємства та його поточними зобов'язаннями. Його наявність та величина свідчать про спроможність сплачувати свої поточні зобов'язання. Даний показник для ТОВ «Міленіумс» є від'ємним, що фактично означає його відсутність.

Аналіз платоспроможності (фінансової стійкості) підприємств здійснюється за даними балансу підприємств, характеризує структуру джерел фінансування ресурсів, ступінь фінансової стійкості та незалежності підприємства від зовнішніх джерел фінансування діяльності. Здійснюється шляхом розрахунку таких показників (коефіцієнтів) (таблиця 2.9).

Таблиця 2.9

Аналіз платоспроможності (фінансової стійкості) ТОВ «Міленіумс»

Показник	на 31.12. 2016 р.	на 31.12. 2017 р.	на 31.12. 2018 р.	на 31.12. 2019 р.	Абсолютне відхилення, ±		
					2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.
1	2	3	4	5	6	7	8
Власний капітал	55,0	200,2	421,3	668,8	145,20	221,10	247,50
Баланс	8 588,8	2 663,1	3 279,1	3 391,3	-5 925,70	616,00	112,20
Усього оборотних активів	7 532,8	1 871,1	1 658,8	2 043,8	-5 661,70	-212,30	385,00
Усього поточних зобов'язань	8 533,8	2 462,9	2 857,8	2 722,5	-6 070,90	394,90	-135,30
Коефіцієнт платоспроможності	0,0064	0,0752	0,1285	0,1972	0,07	0,05	0,07
Коефіцієнт фінансування	155,16	12,30	6,78	4,07	-142,86	-5,52	-2,71
Коефіцієнт забезпеченості	-0,13	-0,32	-0,72	-0,33	-0,18	-0,41	0,39

Продовження таблиці 2.9

1	2	3	4	5	6	7	8
власними оборотними засобами							
Коефіцієнт маневреності власного капіталу	-18,20	-2,96	-2,85	-1,01	15,24	0,11	1,83

Коефіцієнт платоспроможності (автономії) розраховується як відношення власного капіталу підприємства до підсумку балансу підприємства і показує питому вагу власного капіталу в загальній сумі засобів, авансованих у його діяльність. Ця частка власного капіталу в загальній сумі засобів, авансованих у діяльність ТОВ «Міленіумс», є занадто малою.

Коефіцієнт фінансування розраховується як співвідношення залучених і власних засобів і характеризує залежність підприємства від залучених засобів. Динаміка даного показника свідчить про позитивні зрушення і зменшення залежності ТОВ «Міленіумс» від залучених засобів.

Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними засобами розраховується як відношення величини чистого оборотного капіталу до величини оборотних активів підприємства і показує забезпеченість підприємства власними оборотними засобами. Нажаль, ТОВ «Міленіумс» незабезпечене власними оборотними засобами.

Коефіцієнт маневреності власного капіталу показує, яка частина власного капіталу використовується для фінансування поточної діяльності, а яка – капіталізована. Розраховується як відношення чистого оборотного капіталу до власного капіталу. Значення цього показника для ТОВ «Міленіумс» має позитивну тенденцію змін впродовж 2016-2019 рр., однак в абсолютному значенні є негативним.

Значною мірою стабільність фінансового стану підприємства зумовлена його діловою активністю, що залежить від ринків збуту продукції, ділової репутації суб'єкта господарювання, ефективності використання наявних ресурсів та стабільності економічного зростання.

2.3 Оцінка системи управління прибутковістю ТОВ «Міленіум»

Фінансова стійкість підприємства є не тільки необхідною умовою його сталого функціонування і розвитку, а також відображає ефективність функціонування через його прибутковість, яку можна оцінити використовуючи наступні показники рентабельності:

- рентабельність активів;
- рентабельність оборотних активів;
- рентабельність інвестицій;
- рентабельність власного капіталу;
- рентабельність проданої продукції.

Сукупність показників рентабельності доходів і витрат можна розглядати як складову системи показників управління суб'єктом господарювання. Прагнучи підвищити рівень прибутковості, підприємству слід або скоротити витрати, або збільшити чистий дохід. Рівень рентабельності можна підвищити завдяки:

- продажу продукції за більш високими цінами;
- продажу більшого об'єму продукції;
- зменшення собівартості реалізованої продукції, разом з тим рівня адміністративних витрат і витрат на збут;
- оновленню асортименту продукції і збільшення об'єму прибуткових її видів.

Основною метою аналізу показників рентабельності є оцінка, моделювання та прогнозування оптимального співвідношення між

споживчою вартістю (чистим доходом), одержаною від об'єкта витрат, та витратами на її формування. Наскільки ефективною є господарська діяльність за показниками рівня рентабельності, необхідно знати :

- яке значення мав конкретний показник у попередні періоди;
- який рівень рентабельності говорить про відсутність ризику;
- яка рентабельність на підприємствах конкурентного або інших секторів економіки і регіонів;
- які фактори подіяли на зміну рентабельності в часі, її рівень за регіонами. Загальний висновок про рівень ефективності роботи суб'єкта господарювання здійснюється на основі отриманого прибутку, величину якого порівнюють з витратами за період. Співвідношення прибутку з поточними витратами це є рентабельність.

Аналіз рентабельності підприємства дозволяє визначити ефективність вкладення коштів у підприємство та раціональність їхнього використання. По суті, рентабельність безпосередньо представляє той самий прибуток, але це є відносний показник. Її не можна ототожнювати з абсолютною сумою отриманого прибутку [8].

Показники рентабельності характеризують ефективність роботи підприємства в цілому, доходність різних напрямків діяльності, окупність витрат і т. ін. Вони більш повно, ніж прибуток, характеризують кінцеві результати господарювання, адже їх величина показує співвідношення ефекту з наявними або використаними ресурсами. Ці показники розраховують для оцінки діяльності підприємства та використовують як інструмент при розробці інвестиційної політики і ціноутворення [9]. У практиці господарювання аналіз рентабельності підприємства здійснюється шляхом розрахунку основних коефіцієнтів, представлених в таблиці 2.10.

Таблиця 2.10

Аналіз показників рентабельності ТОВ «Міленіумс»

Показник	на 31.12. 2016 р.	на 31.12. 2017 р.	на 31.12. 2018 р.	на 31.12. 2019 р.	Абсолютне відхилення, ±		
					2017 р. до 2016 р.	2018 р. до 2017 р.	2019 р. до 2018 р.
Чистий прибуток	158,4	145,2	221,1	247,5	-13,20	75,90	26,40
Баланс	8 588,8	2 663,1	3 279,1	3 391,3	-5 925,70	616,00	112,20
Власний капітал	55,0	200,2	421,3	668,8	145,20	221,10	247,50
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	10 535,8	10 829,5	10 037,5	10 203,6	293,70	-792,00	166,10
Коефіцієнт рентабельності активів	0,02	0,05	0,07	0,07	0,04	0,01	0,01
Коефіцієнт рентабельності власного капіталу	2,88	0,73	0,52	0,37	-2,15	-0,20	-0,15
Коефіцієнт рентабельності продажу	0,0150	0,0134	0,0220	0,0243	-0,0016	0,0086	0,0022

Для того щоб вірно обчислити і скласти прогноз на майбутній виробничий процес потрібно розуміти чинники, які впливають на рівень рентабельності поточних активів підприємства. Науковці поділяють дві групи факторів: екзогенні (загальна кон'юнктура ринку збуту продукції; податкова політика, яка реалізується на рівні держави; умови конкуренції на ринку збуту продукції; специфіка політичної обстановки країни; географічне розташування компанії) та ендогенні (гідні умови праці для співробітників підприємства всіх рівнів, що завжди справляє позитивний вплив на рівень якості товару, що випускається; єдність в економічній і управлінській політиці керівників компанії; ефективна логістична система і маркетингова політика організації)

Рівень рентабельності і дохід виробництва у більшості випадків залежить від його географічного розташування, віддаленості або близькості від джерел сировини або клієнта, якому реалізується вироблений товар.

Дотримання такої політики допомагає висококваліфікованому економісту підвищити рівень рентабельності активів підприємства на максимально можливий рівень.

Найважливішим показником в аналізі прибутковості підприємства є коефіцієнт рентабельності активів, який показує скільки чистого прибутку отримано з однієї гривні, вкладеної в активи підприємства у звітному році, і розраховується як відношення чистого прибутку підприємства до середньорічної вартості активів та характеризує ефективність використання активів підприємства. Також рентабельність показує можливість капіталу створювати дохід. Зростання значення рентабельності пов'язано зі збільшенням рівня чистого доходу підприємства, з ростом вартості товарів (послуг), разом з тим скороченням витрат на продукцію, яка випускається або послуг, що надаються, із збільшеною оборотністю. Даний показник в ТОВ «Міленіумс» протягом 2016-2019 рр. стабільно зростає, що є позитивним.

Ще один цікавий для інвесторів показник - це коефіцієнт рентабельності власного капіталу, позначає здатність генерувати прибуток з вкладених власниками підприємства коштів і показує величину прибутку, що припадає на кожну гривню залучених власних коштів, розраховується як співвідношення чистого прибутку компанії за період і середньої вартості власного капіталу за цей же період. Динаміка розрахованого показника не є позитивною. На ТОВ «Максимум» рентабельність власного капіталу у 2019р. вказує, що кількість прибуткових одиниць від всіх видів діяльності, що припадає на 1 гривню власних коштів становить 0,37 грн., що порівняно з попереднім періодом знизилось на 0,15 грн., а якщо порівнювати з 2016р. то відбулось зменшення на 2,51 грн., виходячи з цих даних, бачимо, що відбиття власних коштів на базовому підприємстві значно знижується і не має достатнього за економічними оцінками розміру.

Коефіцієнт рентабельності продажу дає змогу визначити, скільки з 1 грн. чистого доходу на підприємство надходить валового прибутку та розраховується як відношення чистого прибутку підприємства до чистої виручки від реалізації продукції (робіт, послуг) і характеризує ефективність господарської діяльності підприємства. Завдяки цьому показнику можна зробити висновок про ефективність виробничої діяльності суб'єкта господарювання, а також ефективність політики ціноутворення. Як видно з отриманих даних, динаміка зміни показника є позитивною, починаючи з 2017 р.

Порівняння основних фінансових показників (коефіцієнтів) з базисними величинами (нормативними, середньогалузевими, показниками еталонних підприємств) дає можливість оцінити фінансовий стан аналізованого підприємства.

В цілому, проведений аналіз показників фінансового стану ТОВ «Міленіумс» підтверджує задовільний рівень його функціонування і розвитку.

3 РОЗРОБКА ЗАХОДІВ З ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ

ТОВ «МІЛЕНІУМС»

3.1. Напрями підвищення прибутковості операційної діяльності «ТОВ Міленіумс»

На сьогодні економічний стан підприємств України можна охарактеризувати як стан, коли суб'єктам господарювання потрібно вести боротьбу за виживання. Для того щоб вижити в цих умовах підприємства повинні формувати свої власні стратегії щодо зміцнення становища на ринку, покращення господарської діяльності та одержання прибутку. Щоб виділитись серед конкурентів підприємство повинно організувати виробництво продукції, яка користується попитом у населення, ураховуючи техніко-технологічні та організаційні можливості підприємства, а також впровадження різного роду ноу-хау. Прибутковість підприємства можна охарактеризувати за допомогою двох показників: прибутку та рентабельності. Не можна не зазначити про тісний зв'язок цих двох показників, але й не можна ототожнювати рентабельність з прибутком.

Прибуток є абсолютним показником, у той час як рентабельність є відносним показником, тобто рівнем прибутковості.

Сутність прибутку є одним з найбільш складних питань у сучасній економіці. Як економічна категорія прибуток виражає «чистий дохід», створений у сфері матеріального виробництва. На рівні підприємства прибуток є частиною його чистого доходу, що залишається після вирахування зі суми доходів підприємства суми пов'язаних з ними витрат. Прибуток розглядають як частину чистого доходу підприємства, отриманого на вкладений капітал, що характеризує його винагороду за ризик підприємницької діяльності [38].

Інший показник, що характеризує прибутковість підприємства – рентабельність – відображає рівень віддачі активів і рівень використання капіталу в процесі виробництва [39, с. 191]. На відміну від прибутку, показник рентабельності характеризує ефективність фінансової діяльності

будь-якого конкретного економічного суб'єкта, щодо всіх інших (індивідуальних підприємців, організацій, регіонів, окремих країн і світу в цілому), незалежно від розмірів і характеру економічної діяльності [40, с. 40].

Для успішного розвитку будь-якого підприємства та забезпечення ефективності його діяльності необхідно постійно працювати над пошуком шляхів підвищення прибутковості підприємства. Дуже важливим моментом у діяльності підприємства є виявлення та кількісне вимірювання впливу факторів на показники прибутковості підприємства, пошук резервів зростання рентабельності роботи підприємства та обґрунтування і розробка заходів щодо використання виявлених резервів [41, с. 125]. Максимізація прибутку та прибутковості підприємства може бути досягнута за певних умов [42, с. 93]. Нижче наведемо більш детальний аналіз умов максимізації прибутку та прибутковості підприємства зі сторони кількісних та якісних умов:

1) Збільшення обсягів випуску та реалізації продукції. Збільшення об'ємів реалізації приведе до більшого зростання прибутку за рахунок зниження частки постійних витрат, що припадають на одиницю продукції, в свою чергу маємо збільшення обсягів виробництва та реалізації за рахунок кращого використання трудових ресурсів, основних фондів, сировини та матеріалів.

2) Зниження витрат на виробництво і реалізацію продукції. Зі зниженням витрат на виробництво та реалізацію продукції зростає сума прибутку. Максимальна мобілізація резервів собівартості продукції є важливою умовою ефективного функціонування підприємства, це можна досягти зниженням собівартості за рахунок більш ефективного використання ресурсів, підвищенням технічного рівня виробництва та вдосконаленням організації виробництва та праці.

3) Впровадження економічно обґрунтованих норм. Економічно і технічно обґрунтовані норми і нормативи та їх своєчасний перегляд призводять до зниження витрат виробництва, досягається шляхом розробки

норм та нормативів запасів сировини, матеріалів готової продукції та інших оборотних коштів.

4) Цінова політика підприємства. Необхідно застосувати правильну цінову політику, тому що іноді збільшення ціни призводить до певного скорочення обсягу продажу, але постійне проведення політики низьких цін може закінчитися для підприємства негативно. Необхідно розробити стратегії ціноутворення, встановлення цін відповідно до ринкових, застосування дисконтів, оптових знижок постійним покупцям тощо.

5) Впровадження досягнень науково технічного прогресу, а саме впровадження на виробництво удосконалої техніки та нових технологій дозволить скоротити витрати у розрахунку на одиницю продукції за рахунок збільшення обсягів виробництва та економії на оплаті праці, ці умови реалізуються за рахунок створення автоматизованих систем управління, використання методів вдосконалення та модернізації техніки та технології виробництва.

6) Підвищення якості продукції дозволить значно скоротити витрати на виправлення браку та втрати від бракованих виробів, що не підлягають ремонту, забезпечується контролем за якістю продукції, мотивацією додаткових стимулів персоналу для скорочення кількості бракованої продукції.

7) Підвищення продуктивності праці. Зі зростанням продуктивності праці знижуються витрати праці в розрахунку на одиницю продукції, а отже, зменшується і питома вага заробітної плати у структурі собівартості, це можна досягнути активною мотивацією персоналу та наданням стимулів для більш ефективної праці.

8) Маркетингова кампанія. Ефективна організація маркетингу дозволяє значно збільшити обсяги реалізації продукції, що впливає на прибутковість підприємства. Реалізувати умову можливо розробкою ефективної стратегії, що буде направлена на пошук «свого» споживача продукту, та «свого» сегменту ринку.

Перетворення, які зараз відбуваються в економіці, сприяють максимальній мобілізації внутрішніх резервів суб'єктів господарювання. Для ефективного функціонування підприємств в умовах ринкових відносин велике значення має виявлення резервів збільшення обсягу продукції, зниження собівартості, збільшення розміру чистого прибутку.

Збільшення обсягу реалізації товарної продукції є одним із резервів збільшення розміру прибутку підприємства. Існує пряма залежність між прибутком та обсягом реалізації, іншими словами чим більше продукції реалізується, при інших рівних умовах, тим більшою є сума прибутку, та навпаки, прибуток зменшується при невиконанні плану по реалізації. Отже, різноманітність продукції значно впливає на збільшення реалізованої продукції підприємства.

Збільшення прибутку в результаті виробничої діяльності дає змогу підприємству більше витратити на виробничий і соціальний розвиток, матеріальне заохочення працівників. Зростання прибутку на підприємстві означає й збільшення відрахувань в державний бюджет.

Розробка та реалізація науково-технічних нововведень та отримують на них ліцензії. В умовах розвитку ринкових відносин, та росту конкуренції, підприємства намагаються не займатися продажем своїх ноу-хау. Відмова від продажу ліцензій на виробництво продукції іншим підприємствам не завжди є правильним рішенням. Підприємства, що здійснили нововведення втрачають доходи від продажі ліцензій. В умовах ринкової конкуренції виробники можуть проводити власні дослідження та розробки для покращення властивостей продукції, і зробити її більш конкурентоспроможною. Результатом нововведення обсяг реалізації продукції власника ліцензії може знизитись чи збільшитися залежно від попиту на продукцію, відповідно зменшиться чи збільшиться прибуток.

В процесі реалізації продукції також має значення правильна і справедлива оплата праці робітників відділів збуту організації.

Важливу роль в організації має маркетинговий відділ. Дивлячись на те, що не всі нові вироби знаходять свого покупця на ринку слід більше уваги приділяти маркетингу. При здійсненні торгівельної діяльності важливо також розташування фірми, від якого залежало отримання фірмою прибутку.

Для збільшення обсягу прибутку має значення налагодження та збереження довготривалих господарських зв'язків, тому що це позначається на виробництві, матеріально-технічному постачанні.

Для збільшення обсягу прибутку від реалізації треба регулярно проводити інвентаризацію запасів та обладнання з метою виявлення надлишків, які необхідно продавати за ринковими цінами.

Зниження собівартості продукції є одним з головних факторів збільшення прибутку.

Зниження собівартості продукції – це одна з умов стабілізації ціни, економічного процвітання будь-якого суб'єкта господарювання, джерело накопичень для соціально-економічного розвитку суспільства, а також підвищення добробуту населення.

Ефективне використання матеріальних ресурсів, контроль за станом запасів і управління ними.

Служба постачання контролює економічне та раціональне використання матеріальних ресурсів, планує та розробляє плани постачання.

Потребують вдосконалення і технічного обґрунтування нормативи використання матеріальних ресурсів та виробітку продукції, для того щоб служити достовірною базою для встановлення прогресивних норм витрат.

Технічно обґрунтовані нормативи одночасно впливають як на оплату праці, так і на формування ціни.

Одним з резервів збільшення прибутку промислових підприємств є використання вторинних ресурсів .

Одним із резервів збільшення прибутку підприємств є ліквідація невиробничих виплат по зарплаті , оплаті простоїв і часів внутрішнього простою, доплат за роботу в додатковий час.

Значний вплив на зростання прибутку має оновлення основних фондів. Технічне переозброєння засобів виробництва покращує економічні показники роботи підприємств. Однак введення нових об'єктів викликає підвищення собівартості продукції, причиною є подорожчення одиниці потужностей, що вводяться. Вартість основних фондів, в тому числі і амортизації залежить від витрат на проектування, тривалості і вартості будівельних об'єктів, а також вартості .

Збільшення прибутку є одним з напрямків підвищення продуктивності праці, економії трудових витрат на виробництво. Цього можна домогтися скороченням застосування ручної праці, впровадженням механізації і автоматизації виробничих процесів.

Резервом збільшення розміру прибутку промислових підприємств є підвищення якості виробляємої продукції та зменшення або ліквідація втрат від браку.

Резервом збільшення розміру прибутку промислових підприємств виступає підвищення цін. Від правильного розрахунку ціни залежить обсяг отриманого прибутку, ліквідність і платоспроможність підприємства, та його фінансовий стан.

Правильний розрахунок резервів збільшення прибутку та планування його на майбутній період. Маючи інформацію про суму прибутку підприємства можна спрогнозувати інвестиційну політику, а також планувати засоби на соціально-культурні заходи та матеріальні заохочення працівників.

Отже, розглядаючи діяльність ТОВ «Міленіум», та беручи до уваги вищевикладену інформацію, розглянемо підвищення його прибутковості за рахунок інноваційної діяльності. Інноваційна діяльність характеризується спрямованістю на використання та комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок з метою оновлення та розширення номенклатури, а також покращення якості виготовляємої продукції, удосконалення технологій виготовлення продукції з подальшим упровадженням й ефективною реалізацією на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Під інноваціями розуміють прибуткове використання нововведень у вигляді нових видів продукції, технологій виготовлення, послуг, соціально-економічних та організаційно-технічних рішень виробничого, фінансового, адміністративного, комерційного та інше. У сучасності роль інновацій значно зростає. Це обґрунтовано тим, що в ринковій економіці *no one has* це важливий прийом у конкуренції, оскільки інноваційні процеси направлені на зниження собівартості й цін, збільшення обсягів залучених коштів, зростання прибутку, підвищення іміджу (рейтингу) виробника, опанування нових ринків, у тому числі зовнішніх.

Розрізняють такі види інноваційної діяльності:

- підготовка та організація нового технологічного виробництва включає в себе придбання виробничого обладнання й інструменту, розробка нових методів та стандартів виробництва та контроль за якістю;

- перепідготовка персоналу, у зв'язку з використанням нових технологій та обладнання, модифікація продукту до нового виробничого процесу;
- маркетинг нових продуктів, що передбачає попереднє дослідження ринку адаптацію продукту для споживачів, проведення рекламної кампанії;
- придбання патентів, ліцензій, торговельних марок,;
- придбання матеріальної технології, машин та устаткування. [3, с. 107]

Характеристика окремих видів нововведень: технічні – виражаються у формі нових виробів, технологій їх виробництва, засобів створення (устаткування, машин тощо); організаційні – характеризуються новими методами і формами організації всіх видів діяльності підприємства; економічні – прогнозування та планування, фінансування, ціноутворення, оцінки результатів діяльності, а також мотивації і оплати праці; соціальні – професійна підготовка/перепідготовка, підвищення кваліфікації персоналу; поліпшення умов праці; юридичні – розробка нових нормативно-правових документів, які визначають і регулюють усі види діяльності суб'єкта господарювання; локальні – внутрішньовиробничі та регіональні новини; глобальні – загальнодержавні та міжнародні нововведення, які є революційними і здатні підвищувати організаційно-технічний рівень виробництва [2].

Прибуток, отриманий в результаті реалізації інновації, може використовуватися як капітал. Капітал - це гроші, призначені для отримання прибутку, він може бути спрямованим на фінансування як усіх інвестицій, так і опосередковано нових видів інновацій. Одержання підприємцем прибутку за рахунок реалізації інновації відповідає головній функції комерційного господарюючого суб'єкта. Це стимулює підприємця до нових

інновацій; вивчання попиту, удосконаленню маркетингової діяльності, приміряти на практиці нові прийоми управління фінансами.

Загалом кожний суб'єкт господарської діяльності визначає індивідуальну філософію розвитку (генеральну стратегію) свого підприємства, роблячи акцент на сферах вкладення капіталу, географічному розміщенні, освоєння нових ринків, перспективі розвитку виробництва.

Головною метою діяльності підприємства в ринкових умовах є отримання прибутку. Тому під час стратегічного планування необхідно врахувати усі фактори й аспекти подальшого розвитку підприємства забезпечення певного рівня прибутковості.

Отже, стратегія — це довгостроковий напрям розвитку організації, що спрямований на зміцнення її позицій, досягнення поставлених цілей та задоволення споживачів. Стратегія потрібна насамперед для того щоб визначити курс розвитку компанії. Одним із завдань, яке вирішує стратегія діяльності підприємства, — це впровадження інновацій та змін в організації шляхом адаптації до зовнішнього середовища, розподілу ресурсів, внутрішньої координації та прогнозу майбутніх змін у діяльності. Стратегія повинна поєднувати в собі заплановану й продуману лінію поведінки, можливість реагування на все нове.

Стратегії виступають як інструменти досягнення цілей в обраній концепції управління. Для вирішення питань стратегічного управління на підприємствах доцільно створювати штаби стратегічного розвитку як підсистема при керівництві.

Добре обгрунтована, і належно сформульована місія має реальну цінність для діяльності суб'єктів господарювання, оскільки:

- формує погляди керівництва щодо довгострокових планів підприємства;
- знижує ризик прийняття необґрунтованих рішень та неефективного управління;
- виражає головні цілі організації та являється для працівників стимулом до сумлінного виконання поставлених задач;
- поєднувати основну політику відділів із політикою та напрямками розвитку компанії;
- полегшує підготовку організації до майбутньої діяльності.

Відомі фахівці стратегічного управління А.А. Томпсон та А.Дж. Стрікленд говорять, що визначення цілей необхідне для встановлення конкретного результату, який найважливіший для менеджерів у досягненні успіху організації. Найважливішими для досягнення успіху, на їхню думку, є стратегічні та фінансові цілі. Стратегічні цілі здебільш фокусуються на конкуренції та створенні сильних конкурентних позицій. Фінансові цілі — цілі, яких організація має досягнути у фінансовій сфері.

У процесі визначення цілей головною проблемою є вибір серед них пріоритетних. Після сформованої місії та основних цілей підприємства починають аналіз мікро- та макросередовищ з метою виявлення сильних та слабких сторін.

Відмінність між зовнішніми і внутрішніми факторами, є те, що внутрішніми чинниками менеджери підприємства можуть управляти

самостійно відповідно до своїх задач та цілей, а до зовнішніх чинників підприємство можна тільки пристосуватись.

Для розробки правильної стратегії особливого значення має ефективно проведений фінансовий аналіз діяльності підприємства, за результатами якого приймаються управлінські рішення щодо забезпечення розвитку підприємства та попередження збитковості.

Систему стратегічних цілей фінансового розвитку підприємства слід формувати у конкретних показниках — цільових стратегічних нормативах. Такими стратегічними нормативами можуть бути:

- середньорічний темп зростання власних фінансових активів, які формуються з власних джерел;
- невелика вартість власного капіталу в загальному обсязі використаного капіталу підприємства;
- коефіцієнт рентабельності власного капіталу підприємства;
- співвідношення оборотних та необоротних активів організації;
- мінімальний обсяг грошових активів, що забезпечить поточну платоспроможність підприємства;
- допустимий рівень фінансових ризиків у розрізі основних напрямків діяльності підприємства;
- мінімальний рівень самофінансування інвестицій.

Розроблення фінансової політики є найвідповідальнішим у формуванні фінансової стратегії підприємства, вона є формою реалізації фінансової стратегії і ідеології підприємства в розрізі найважливіших аспектів фінансової діяльності на окремих етапах її реалізації. На відміну від фінансової стратегії, фінансова політика формується за окремими напрямками фінансової діяльності підприємства, що потребують найефективнішого управління для досягнення головної стратегічної цілі компанії.

У системі забезпечення реалізації фінансової стратегії виділяється формування на підприємстві центрів відповідальності різних рівнів; визначення прав, обов'язків та відповідальність керівників цих центрів за результатами їхньої діяльності; розробки системи стимулювання працівників за їхній внесок у підвищення ефективності фінансової діяльності та інше. Соціальна стратегія підприємства — основна лінія, яка охоплює систему заходів у галузі соціального розвитку колективу й охорони навколишнього середовища і розглядаються як компоненти системи менеджменту. Соціальна стратегія спрямована на створення сприятливих умов праці та відпочинку працівників, гарантування та забезпечення безпеки на виробництві, в дорозі і побуту, задоволення потреб працівників, зміцнення їхнього здоров'я та інше.

До інфраструктури підприємства входить загальний менеджмент, планування, контролю якості, бухгалтерського обліку, формування фінансової стратегії. Фінансова стратегія визначає оптимальні варіанти формування, розподілу та використання ресурсів на підприємстві.

Отже, з вищезазначеного можна сказати, що для того, щоб збільшити прибутковість підприємства, необхідно проводити більш детальний аналіз внутрішніх можливостей підприємства, тобто розглянути усі резерви зниження собівартості продукції, а також зосередити увагу на взаємодії з

ринком, тобто детально проаналізувати ситуацію на ньому, знайти «свого» споживача та проводити правильну цінову політику.

3.2. Напрямки підвищення ефективності управління персоналом ТОВ «Міленіумс»

Проведений аналіз показав, що система управління персоналом на ТОВ «Міленіумс» на достатньо високому рівні. Проте незважаючи на це в управління персоналом на підприємстві існують певні недоліки. Усунення цих недоліків підвищить ефективність управління персоналом на ТОВ «Міленіумс».

Сучасні умови розвитку підприємства висувають об'єктивні вимоги – забезпечити усебічний розвиток працівника, підвищення рівня його професійної підготовки та культури. Згідно з цим і система управління персоналом підвищує вимоги до роботи з кожним окремим працівником на всіх рівнях управління ТОВ «Міленіумс».

Для підвищення ефективності управління персоналом на ТОВ «Міленіумс» виникає необхідність рішення комплексу організаційних проблем, які реалізуються у процесі нововведень в діяльність відділу кадрів. Нововведення у відділі кадрів найбільш доцільно здійснити у вигляді реорганізації діяльності цього важливого структурного підрозділу апарату управління усіх рівней менеджменту ТОВ «Міленіумс».

Орієнтація економіки на використання ефективних концепцій управління персоналом на основі соціально-економічних факторів докорінно змінює підходи до вирішення багатьох управлінських проблем і, насамперед, тих, які пов'язані з підвищенням ефективності праці персоналу. За умов раціонального впровадження західних технологій управління персоналом на основі людського фактора вітчизняні підприємства мають можливість підвищити продуктивність праці працівників та ефективність роботи підприємства загалом з мінімальними матеріальними витратами, що

особливо актуально в сучасний період постсвітової кризи [41, с. 217].

Для підвищення ефективності управління персоналом на ТОВ «Міленіумс» процес управління необхідно здійснювати на основі наступних етапів:

- планування управління персоналом;
- організація діяльності щодо управління персоналом;
- контроль діяльності щодо управління персоналом.

Система заходів, щодо ефективного управління персоналом на ТОВ «Міленіумс» представлена на рисунку 3.1.

Рисунок 3.1 – Система заходів, щодо ефективного управління персоналом на ТОВ «Міленіумс»

Для підвищення ефективності управління персоналом на ТОВ «Міленіумс» необхідно, зберігаючи та вдосконалюючи всі властиві позитивні функції відділу кадрів, здійснювати розвиток нових функцій та реорганізувати організаційну структуру цього відділу в дещо іншому напрямку. Процес розвитку соціальних функцій в діяльності відділу кадрів на

ТОВ «Міленіумс» призвів до необхідності введення нових вимог по формуванню, розподілу та раціональному використанню кадрового потенціалу підприємства.

Постійні зміни у мінливому ринковому середовищі, в якому функціонує ТОВ «Міленіумс» призвели до необхідності перегляду заходів управління людськими ресурсам, що вимагає вдосконалення існуючої організаційної структури відділу кадрів на ТОВ «Міленіумс» шляхом інтеграції функцій по управлінню персоналом та його розвитком. Інновації в управлінні персоналом на ТОВ «Міленіумс» будуть засновані на створенні нового відділу управління персоналом на підприємстві, який буде відповідати сучасним вимогам вдосконалення організаційної структури управління як головного чинника підвищення ефективності всього менеджменту на підприємстві.

Проведений аналіз показав, що на ТОВ «Міленіумс» відділом кадрів не приділяється належна увага таким функціям роботи з персоналом, як:

- управління кар'єрою співробітників,
- регулювання соціально-трудових відносин,
- аналіз ефективності роботи з персоналом,
- формування і розвиток корпоративної культури,
- відсутній повний комплект документів, які визначають порядок реалізації функцій з управління персоналом.

Отже, вважаємо доцільним створити на ТОВ «Міленіумс» відділ управління персоналом, до функціональних обов'язків якого буде врахування цих недоліків, а також наступні зобов'язання:

- допомога підприємству в досягненні ним поставлених цілей та слідування відповідно до місії;
- ефективне використання майстерності і можливостей кожного працівниками;
- забезпечення підприємства висококваліфікованими і зацікавленими співробітниками;

- прагнення до найбільш повного задоволення співробітників своєю роботою, до їх самовираження;
- розвиток і підтримка на високому рівні якості життя працівників, що робить бажаною роботу на ТОВ «Міленіумс»;
- підвищення іміджу працівників ТОВ «Міленіумс»;
- допомога у збереженні позитивного морального клімату у колективі ТОВ «Міленіумс»;
- управління рухом до взаємної вигоди окремих співробітників, груп, ТОВ «Міленіумс» в цілому.

Ці завдання неможливо виконати при традиційному підході до роботи з управління персоналом, який був прийнятий на ТОВ «Міленіумс» ще з часів заснування і за інерцією продовжує існувати і зараз.

Таким чином, для підвищення ефективності управління персоналом на ТОВ «Міленіумс» необхідно створити єдину службу управління персоналом. Вдосконалення організаційна структура відділу управління персоналом представлена на рисунку 3.2.

В цьому відділі доцільно мати три відділи:

- службу соціального розвитку;
- відділ охорони праці;
- відділ організації праці та заробітної плати.

Особлива увага повинна надаватися відділу організації праці та заробітної плати, до складу якого будуть входити :

- інформаційно-діагностичний відділ;
- відділ комплектації та планування трудових ресурсів;
- відділ професійного навчання та перепідготовки кадрів.

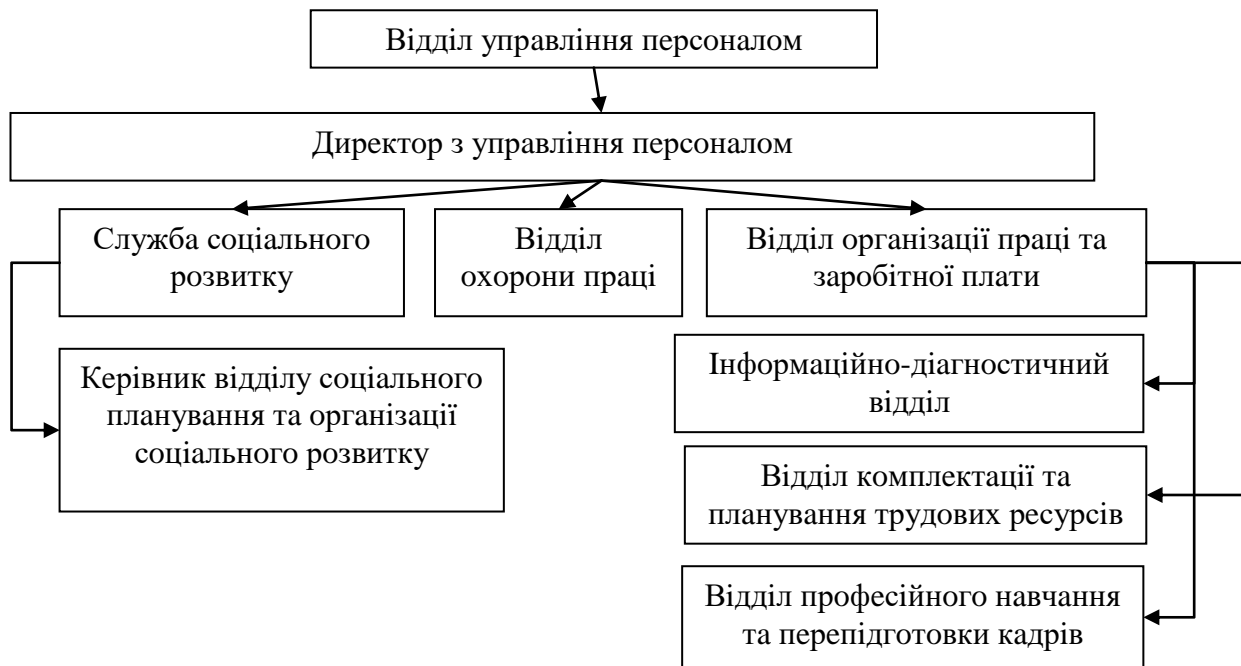

Рисунок 3.2 – Структура відділу управління персоналом, що пропонується на ТОВ «Міленіумс»

Так, відділ організації праці та заробітної плати, оцінивши ефективність роботи працівника щодо досягнення визначених (на початку контрольного періоду) цілей, визначає форму матеріального (встановлення розміру преміальних) і нематеріального (наприклад, публічне визнання досягнень) стимулювання робітника на майбутній період.

Відділ професійного навчання та перепідготовки кадрів на основі виявленої внаслідок оцінки потреби в до перепідготовці, розробляє програми навчання для конкретного співробітника, що допоможуть йому в майбутньому ефективніше працювати для досягнення цілей компанії.

Відділ комплектації та планування трудових ресурсів, що виконує адміністративні функції, складає і контролює плани кар'єрного зростання кожного працівника, проводить аналіз забезпеченості підприємства трудовими ресурсами.

Таким чином, розроблена структура підрозділу з управління персоналом дозволяє реалізувати не тільки доповнення функцій працівників відділу управління кадрами, а й повністю відокремити напрям кадрової

роботи від іншого, найняти спеціалістів за певним напрямом, що значно підвищить не лише систему управління персоналом на підприємстві, а ефективність всієї діяльності ТОВ «Міленіумс» взагалі. В остаточному підсумку, зусилля співробітників цього підрозділу спрямовані на безумовне досягнення цілей компанії.

Негативним моментом існуючої системи мотивації праці на ТОВ «Міленіумс» є відсутність фактора, який би мотивував працівників до продуктивної та ефективної праці. Доплати здійснюються лише за умови прибуткової діяльності підприємства. Тобто, не існує механізму щодо стимулювання підвищенні продуктивності, є лише факт здійснення надбавки.

Система мотиваційних чинників на підприємстві ТОВ «Міленіумс» складається з матеріальної та нематеріальної частин. До матеріальної відносять, насамперед, оплату праці.

Отже, наступним напрямком відчутної ефективності управління персоналом на ТОВ «Міленіумс» виступає удосконалення системи винагороди, яке підвищить доходність й ефективність діяльності підприємства, зміцнить взаєморозуміння керівників та працівників у досягненні певної мети відбудеться – економія на невиробничих витратах підприємства і неефективній праці, підвищить конкурентноздатність підприємства.

Для впровадження вдосконаленої системи оплати праці й на ТОВ «Міленіумс» мотивації необхідно:

- впровадити зворотній зв'язок керівників і підлеглих в оцінці індивідуальної результативності;
- співставляти загальну заробітну плату (основну та додаткову) працівників з рівнем заробітної плати за типових умов праці на аналогічній посаді;
- розробити особливі критерії оцінки якості праці та вкладу кожного працівника у фінансовий результат підприємства;

- встановити кінцевий результат, якого необхідно досягти для кожного підрозділу;
- ознайомити кожного працівника із головною місією діяльності підприємства.

Ефективність управління персоналом та найбільш повна реалізація поставлених цілей у великій мірі залежать саме від принципів та методів управління персоналом. Слід зауважити, що чим більшою є компанія та чим більше підрозділів і філіалів вона має тим більше значення має узгодження загальних принципів здійснення єдиного управління. Існує три групи основних засобів управління: прямі засоби управління, опосередковані та особлива група – квазізасоби управління, котрі не можна включити до попередніх двох. Практика господарювання на ринкових засадах підтверджує ту незаперечну істину, що результативність будь-якої виробничо-господарської та комерційної діяльності залежить передовсім від компетентності та творчої активності управлінських кадрів, достатньо глибокого знання ними конкретної економіки, законодавчої бази та соціальних аспектів господарював [47, с. 272-273].

Оцінку ефективності управління персоналом багато вчених-економістів, у тому числі Шекшня С.В., пропонують здійснювати в декілька етапів:

- оцінка досягнення цілей;
- оцінка компетенція;
- оцінка мотивації;
- вивчення статистики людських ресурсів;
- оцінка витрат [57, с. 272-273].

Основними принципами управління персоналом зараз повинні бути індивідуалізація і демократизація. Індивідуальний підхід до кожного співробітника на всіх стадіях його життя на підприємстві (прийом, мотивація, підвищення кваліфікації, планування кар'єри та інші) дозволяє врахувати потреби кожного працівника і збалансувати їх з потребами підприємства.

Працівник повинен знати, що його думка буде почута. Тільки тоді цілі ТОВ «Міленіумс» будуть сприйматися працівниками як власні цілі.

Для кожного співробітника ТОВ «Міленіумс» має чітко сформулювати місію й основні цілі, це підвищить відповідальність і мотивацію кожного співробітника окремо. Місія ТОВ «Міленіумс» має бути документально зафіксована, а саме винесена як епіграф на внутрішньофірмових документах, це сприятиме тому, що кожний працівник буде постійно концентруватися на її досягненні.

Таким чином, для підвищення ефективності управління персоналом на ТОВ «Міленіумс» слід інтенсифікувати зусилля відділу управління персоналом у таких напрямках роботи:

1. Планування та прогнозування персоналу: проводити аналіз кадрового потенціалу, ринку праці, планування і прогнозування потреби в персоналі, оцінку кандидатів на вакантну посаду, встановити взаємозв'язок із зовнішніми джерелами, що забезпечують кадрами організацію.

2. Оформлення та облік кадрів: оформлення та облік прийому, звільнень, переміщень, інформаційне забезпечення системи управління персоналом, профорієнтація, забезпечення зайнятості.

3. Аналіз і розвиток засобів стимулювання праці: управління трудовою мотивацією, розробка систем оплати праці, використання засобів морального заохочення, розробка форм участі у прибутках і капіталі, створення "корпоративного духу".

4. Умови праці: дотримання вимог психофізіології праці, ергономіки праці, технічної естетики, охорона праці і техніка безпеки, охорона навколишнього середовища, вартісна оцінка втрат робочого часу.

5. Розробка оргструктур управління: аналіз ситуації, оргструктури управління, проектування і побудова нової оргструктури управління, розробка штатного розкладу.

6. Розвиток персоналу: технічне та економічне навчання, перепідготовка та підвищення кваліфікації, робота з кадровим резервом,

службове і професійне просування, професійна та соціально-психологічна адаптація нових працівників.

7. Трудові відносини: аналіз і регулювання групових і особистісних взаємин, управління виробничими конфліктами і стресами, соціально-психологічна діагностика, дотримання етичних норм взаємовідносин.

8. Розвиток соціальної інфраструктури: організація громадського харчування, управління житлово-побутовим обслуговуванням, розвиток культури і фізичного виховання, забезпечення охорони здоров'я і відпочинку.

Практика роботи підприємств свідчить про те, що в ряді випадків застій керівних кадрів, що працюють десятиліттями на одному місці, є однією з причин приховання великих негативних явищ. У зв'язку з цим було б доцільним ввести в практику систему періодичного переміщення керівників «по горизонталі».

Важливо також підняти особисту відповідальність і зацікавленість кадрів у підвищенні кваліфікації. Поставити в пряму залежність від її результатів атестацію, діловий ріст фахівців і встановлення їм рівня заробітної плати. Значного удосконалення потребує нормативна база підвищення кваліфікації, зокрема для того, щоб забезпечити його обов'язковість і регулярність.

Система підготовки і підвищення кваліфікації управлінських кадрів на ТОВ «Міленіумс» має включати наступні ланки:

- державні міжгалузеві центри підготовки керівників;
- галузеві інститути підвищення кваліфікації керівників і фахівців;
- спеціальні факультети і курси при вузах;
- курси – на підприємствах.

Підвищення кваліфікації керівників і фахівців на ТОВ «Міленіумс» необхідно здійснювати по наступних напрямках:

- посадова підготовка керівників з метою підготовки їх до виконання своїх обов'язків у нових умовах роботи підприємств на більш високому організаційному і технічному рівні;

- підготовка резерву кадрів для висування на керівні посади;
- підвищення кваліфікації фахівців із профілю базового навчання з метою підготовки працівника до виконання більш складної роботи зі спеціальності в нових умовах господарювання;
- цільове підвищення кваліфікації керівників і фахівців.

Таким чином, розроблені заходи підвищення ефективності управління персоналом включають в себе всі аспекти кадрової роботи та розвитку кожного працівника окремо на ТОВ «Міленіумс», що в свою чергу призведе до зменшення перевитрат виробництва за рахунок неефективного управління, збільшення продуктивності праці, а також підвищення прибутковості та конкурентоспроможності підприємства в сучасних ринкових умовах функціонування.

ВИСНОВКИ

Підводячи підсумки роботи можемо зробити наступні висновки.

На сьогодні ТОВ «Міленіумс» представляє собою багатoproфільне комерційне підприємство, що здійснює різноманітні види діяльності з метою отримання прибутку.

ТОВ «Міленіумс» цілком укомплектовано персоналом для організації та ведення своєї діяльності. Організаційна структура товариства задовольняє вимогам та дозволяє зрозуміти формальну ієрархію організації, у тому числі, структуру процесів, відповідальності та звітності.

Облік діяльності ТОВ «Міленіумс» здійснюється відповідно до чинного законодавства України і ведеться головним бухгалтером товариства. Досліджуване товариство складає фінансову звітність з використанням форм № 1-м та № 2-м. Звітним періодом для складання фінансової звітності ТОВ «Міленіумс» є календарний рік.

З аналізу майнового та господарського стану ТОВ «Міленіумс» можна зробити наступні висновки:

- валюта балансу на кінець 2016 р. має найбільший показчик, що майже в 70% перевищує рівень 2017 р. Однак, протягом 2017-2019 рр. валюта балансу хоч і незначним чином, але постійно збільшується, що підтверджено як абсолютними, так і відносними показниками. Це є свідченням відносно стабільного функціонування підприємства;

- в структурі майна та джерел їх утворення відбулися деякі суттєві зміни. Позитивним моментом є стабільне отримання протягом аналізованого періоду фінансового результату у вигляді чистого прибутку, відображеного в балансі як нерозподілений прибуток, який впродовж аналізованого період зростає, хоча і при уповільненні темпу росту;

- у 2018 р. товариством придбані основні засоби. Темп росту зносу основних засобів впродовж 2017-2019 рр. уповільнюється;

- зміни оборотних активів відбувалися по запасах (у бік збільшення в 2019 р. при відсутності запасів у попередні роки), по дебіторській заборгованості за товари (у бік суттєвого зменшення протягом 2017-2018 рр. до повної відсутності дебіторської заборгованості у 2019 р.), по грошових коштах та їх еквівалентах (спостерігається зростання протягом 2016-2019 рр.: у більше ніж 7 разів у 2017 р. порівняно з 2016 р. до рівня зростання у 2,4 рази в 2019 р. порівняно з 2018 р.);

- власний капітал залишається незмінним на рівні 5 тис. грн. Довгострокових та інших поточних зобов'язань товариство в 2017-2019 рр. не має;

- зміни в короткострокових зобов'язаннях були незначними: відбулося незначне зростання (на 16,02%) по поточній кредиторській заборгованості по товарах, роботах, послугах у 2018 р. порівняно з рівнем 2017 р. при подальшому зниженні її рівня (на 5,42%) у 2019 р. порівняно з 2018 р.

В цілому аналіз змін у структурі звіту про фінансові результати ТОВ «Міленіумс» свідчить про відносно стабільний рівень чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) протягом 2016-2019 рр.: у 2017 р. відбулося зростання показника на 2,79% порівняно з рівнем 2016 р., у 2018 р. мало місце зниження рівня показника на 7,31% порівняно з аналогічним показником попереднього періоду, а у 2019 р. знову спостерігається зростання показника на 1,65%.

Собівартість реалізованої продукції протягом 2016-2018 рр. поступово знижується (щороку на порядку 15%), а у 2019 р. незначним чином зростає (на 4,13% порівняно з попереднім періодом).

Інші операційні витрати впродовж 2016-2018 рр. суттєво зростають (при одночасному уповільненні темпу росту), а у 2019 р. незначним чином зменшуються (на 6,57%) порівняно з попереднім періодом.

Фінансовий результат до оподаткування, так само як і чистий прибуток, незначним чином зменшився у 2017 р. порівняно з 2016 р., а

починаючи з 2018 р. – стабільно зростає, хоча темп росту у 2018 р. значно перевищує темп росту у 2019 р.

Однак, в цілому можна говорити про невідповідність балансу ТОВ «Міленіумс» умові абсолютної ліквідності. Тобто впродовж аналізованого періоду і станом на 2019 р. аналізоване підприємство не можна вважати фінансово стійким. Для підвищення ступеню ліквідності балансу аналізованого підприємства керівництву ТОВ «Міленіумс» слід проводити більш ефективну політику у напрямку нарощення найбільш ліквідних активів чи скорочення найбільш термінових зобов'язань та збалансування важко реалізованих активів з постійними пасивами.

В цілому, проведений аналіз показників фінансового стану ТОВ «Міленіумс» підтверджує задовільний рівень його функціонування і розвитку при стабільній прибутковості його роботи.

ТОВ «Міленіумс» має резерви підвищення прибутковості. Для того, щоб збільшити прибутковість підприємства, необхідно проводити більш детальний аналіз внутрішніх можливостей підприємства, тобто розглянути усі резерви зниження собівартості продукції, а також зосередити увагу розроблені заходів підвищення ефективності управління персоналом, що в свою чергу призведе до зменшення перевитрат виробництва за рахунок неефективного управління, збільшення продуктивності праці, а також підвищення прибутковості та конкурентоспроможності підприємства в сучасних ринкових умовах функціонування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Товариство з обмеженою відповідальністю «Міленіумс». URL : <https://clarity-project.info/edr/39417731> (дата звернення: 30.06.2020).
2. Товариство з обмеженою відповідальністю «Міленіумс». URL : <https://clarity-project.info/tenderer/39417731> (дата звернення: 30.06.2020).
3. Класифікація підприємств. URL : https://services.dtkk.ua/catalogues/other_dov/23 (дата звернення: 30.06.2020).
4. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо удосконалення деяких положень» від 05.10.2017 р. №2164-VIII. URL : https://docs.dtkk.ua/doc/1214.847.0?_ga=2.31746935.894187787.1594053454-450098187.1589993544 (дата звернення: 30.06.2020).
5. Фінзвітність малого підприємства: заповнюємо без помилок. URL : <https://report.ligazakon.net/zvitnist-mal-pidpriemstva/> (дата звернення: 30.06.2020).
6. Фещенко О. П. Розрахунок показників фінансового стану господарських товариств з урахуванням нових форм фінансової звітності. *БізнесІнформ*. 2015. № 2. С. 229–236.
7. Кизим М. О., Забродський В. А., Зінченко В. А., Копчак Ю. С. Оцінка і діагностика фінансової стійкості підприємства : монографія. Харків : ВД «ІНЖЕК», 2003. 144 с.
8. Копчак Ю. С. Проблеми діагностики фінансового стану і стійкості функціонування підприємства. *Вісник СумДУ*. 2004. № 9 (68). С. 23–34.
9. Кривов'язюк І. В. Економічна діагностика підприємства: теорія, методологія та практика застосування : монографія. Луцьк : Вид-во «Надстир'я», 2007. 260 с.
10. Воронкова А. Е. Діагностика стану підприємства: теорія і практика : монографія. Харків: ВД «ІНЖЕК», 2008. 520 с.

11. Гетьман О. О., Шаповал В. М. Економічна діагностика: навч. посіб. Київ : Центр навчальної літератури, 2007. 307 с.
12. Горбачук Ю. А., Кушнір Н. Б. Економічна діагностика : Інтерактивний комплекс навчально-методичного забезпечення. Рівне : НУВГП, 2007. 176 с.
13. Джерелейко С. Д. Діагностика фінансового стану підприємства. *Сталий розвиток економіки*. 2017. № 2. С. 174–176.
14. Болюх М. А., Бурчевський В. З., Горбатюк М. І. та ін. Економічний аналіз : навч. посібник / за ред. М. Г. Чумаченка. Київ : КНЕУ, 2003. 556 с.
15. Євдокимова Н. М., Кірієнко А. В. Економічна діагностика: навч.-метод. посібник. Київ : КНЕУ, 2003. 110 с.
16. Євтушенко О. М., Мнушко З. М. Вивчення та методи профілактики ризиків у товаропросуванні аптечних закладів. *Вісник фармації*. 2016. № 2 (46). С. 46–51. URL : <http://dspace.ukrfa.kharkov.ua/handle/123456789/1483> (дата звернення: 22.06.2020).
17. Загорна Т .О. Економічна діагностика : навч. посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2007. 400 с.
18. Заярна Н. М., Онишкевич М. Ю. Сутність діагностики стану господарської діяльності підприємства. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2017. № 20.14. С. 142–147.
19. Кононенко О., Маханько О. Аналіз фінансової звітності. Харків : Фактор, 2008. 200 с.
20. Конспект лекцій з курсу «Економічна діагностика» / Укл. : Глухарев С. М. Харків : ХНАМГ, 2018. 118 с.

21. Баліцька В. Доходи та рентабельність діяльності підприємств України: макроекономічна оцінка. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2007. № 9. С. 62–63.
22. Білик М. Д., Білик Т. О. Фінансові результати діяльності малих підприємств: оцінка та прогнозування : монографія. Київ : ТОВ «ПанТот», 2012. 280 с.
23. Костирко Л. А. Діагностика потенціалу фінансово-економічної стійкості підприємства : монографія. Луганськ : Вид-во СНУ ім. В.Даля, 2005. 256 с.
24. Костирко Р. О. Фінансовий аналіз : навч. пос. Харків : Фактор, 2007. 784 с.
25. Лук'янова В. В. Різні аспекти оцінки мезоризиків економічної системи України. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2018. № 2. Т. 2. С. 76–83.
26. Мельник О. Г. Методи діагностики виробничо-господарської діяльності підприємства. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку. Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Львів : Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2009. № 647. С. 120–124.
27. Міценко Н. Г., Кулай С. М. Діагностика стану господарської діяльності підприємства. *Науковий вісник НЛТУ України. Збірник науково-технічних праць*. 2017. Вип. 20.5. С. 223–227.
28. Мнушко З. Н., Дихтярева Н. М. Менеджмент и маркетинг в фармации. *Менеджмент в фармации / под ред. З.Н. Мнушко*. Харьков : Изд-во НФаУ: Золотые страницы, 2007. 360 с. URL : <http://dspace.ukrfa.kharkov.ua/handle/123456789/1621> (дата звернення: 18.06.2020).
29. Мнушко З. М., Євтушенко О.М., Страшний В.В. Систематизація ризиків у фармацевтичній галузі. *Вісник фармації*. 2003. № 2 (34). С. 21–22.

URL : <http://dspace.ukrfa.kharkov.ua/handle/123456789/1505> (дата звернення: 19.06.2020).

30. Пестун І.В. Антикризові заходи фармацевтичних та аптечних підприємств. Управління, економіка та забезпечення якості в фармації. 2009. № 1 (3). С. 45–50.

31. Пестун І. В., Мнушко З. М., Преснякова В. В. Маркетингове інформаційне забезпечення процесу прийняття управлінських рішень. Фармацевтичний журнал. 2007. № 1. С. 9–14. URL : <http://www.medbib.zt.ua> (дата звернення: 21.06.2020).

32. Грабовецький Б. Є. Економічний аналіз : навч. посіб. Київ : Центр навчальної літератури, 2009. 256 с.

33. Швиданенко Г. О., Олексик О. І. Сучасні технологія діагностики фінансово-економічної діяльності підприємства : монографія. Київ : Вид-во КНЕУ, 2002. 192 с.

34. Носова Є. Система показників фінансового стану. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія «Економіка»*. 2012. № 138. С. 53–56.

35. Москаленко В. П., Пластун О. Л. Комплексна оцінка фінансового стану підприємства як основа діагностики його банкрутства. *Актуальні проблеми економіки*. 2009. № 6. С. 180–192.

36. Сокиринська І. Г. Діагностика фінансового забезпечення діяльності підприємства. *Фінанси України*. 2003. № 1. С. 88–95.

37. Терещенко О. О. Діагностика фінансового стану підприємства : монографія. Київ : Вид-во КНЕУ. 2008. 268 с.

38. Афанасьєв М. В., Плоха О. Б. Економіка підприємства : підручник. Харків : ВД «ІНЖЕК», 2013. 585 с.

39. Єпіфанова І. Ю., Гуменюк В. С. Прибутковість підприємства: сучасні підходи до визначення сутності. *Економіка і суспільство*. 2016. № 3. С. 189–192.

40. Кучерява А. С. Прибутковість підприємства та шляхи її підвищення. *Проблеми підвищення ефективності інфраструктури*. 2015. № 40. С. 38–41.

41. Мелень О. В., Холондач Ю. Ю. Актуальні питання прибутковості підприємства та шляхи її збільшення. *Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ»*: зб. наук. пр. темат. вип. : Технічний прогрес і ефективність виробництва. Харків : НТУ «ХПІ». 2015. №25 С. 123–126.

42. Мелень О. В., Гарібян Т. А. Актуальність питань розробки напрямів підвищення прибутковості підприємства. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2014. № 8. С. 91–94.

ДОДАТКИ

Додаток 1
до Національного положення
(стандарту)
бухгалтерського обліку 25
«Спрощена фінансова звітність»
(пункт 5 розділу I)

Фінансова звітність

малого підприємства

Дата (рік, місяць, число)	КОДИ		
	2020	01	01
за ЄДРПОУ	39417731		
за КОАТУУ	2310136900		
за КОПФГ	240		
за КВЕД	46.73		

Підприємство ТОВ «Міленіумс»

Територія м. Запоріжжя

Організаційно-правова

форма господарювання Товариство з обмеженою
відповідальністюВид економічної діяльності Оптовая торговля лесоматериалами,
строительными материалами и сантехническим оборудованием

Середня кількість працівників, осіб 20

Одиниця виміру:

тис.грн з одним десятковим знаком

Адреса, телефон: 69065, Запорізька обл., місто Запоріжжя,
Дніпровський район, БУЛЬВАР БЕЛЬФОРСЬКИЙ, будинок 12,
квартира 30, тел.. +380617071051

1. Баланс
на 31.12.2019 р.
Форма № 1-м

Код за ДКУД

1801006

Актив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи	1000		
Нематеріальні активи	1000		
Первісна вартість	1001		
Накопичена амортизація	1002	()	()
Незавершені капітальні інвестиції	1005		
Основні засоби:	1010	1620,3	1347,5
первісна вартість	1011	2728,0	2728,0
знос	1012	(1107,7)	(1380,5)
Довгострокові біологічні активи	1020		
Довгострокові фінансові інвестиції	1030		
Інші необоротні активи	1090		
Усього за розділом I	1095	1620,3	1347,5
II. Оборотні активи			

Запаси:	1100		1364,0
у тому числі готова продукція	1103		
Поточні біологічні активи	1110		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	1125	1320,0	
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1135	60,5	
у тому числі з податку на прибуток	1136		
Інша поточна дебіторська заборгованість	1155		
Поточні фінансові інвестиції	1160		
Гроші та їх еквіваленти	1165	278,3	679,8
Витрати майбутніх періодів	1170		
Інші оборотні активи	1190		
Усього за розділом II	1195	1658,8	2043,8
III. Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	1200		
Баланс	1300	3279,1	3391,3

Пасив	Код рядка	На початок звітного року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	5,0	5,0
Додатковий капітал	1410		
Резервний капітал	1415	50,0	50,0
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	366,3	613,8
Неоплачений капітал	1425	()	()
Усього за розділом I	1495	421,3	668,8
II. Довгострокові зобов'язання, цільове фінансування та забезпечення	1595		
III. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	1600		
Поточна кредиторська заборгованість за: довгостроковими зобов'язаннями	1610		
товари, роботи, послуги	1615	2820,4	2667,5
розрахунками з бюджетом	1620	37,4	55,0
у тому числі з податку на прибуток	1621	37,4	55,0
розрахунками зі страхування	1625		
розрахунками з оплати праці	1630		
Доходи майбутніх періодів	1665		
Інші поточні зобов'язання	1690		
Усього за розділом III	1695	2857,8	2722,5
IV. Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700		
Баланс	1900	3279,1	3391,3

**2. Звіт про фінансові результати
за 2019 р.**

Форма № 2-м
Код за ДКУД

1801007

Стаття	Код рядка	За звітний період	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	10 203,6	10 037,5
Інші операційні доходи	2120		
Інші доходи	2240		
Разом доходи (2000 + 2120 + 2240)	2280	10 203,6	10 037,5
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	(7 540,5)	(7 241,3)
Інші операційні витрати	2180	(2 360,6)	(2 526,7)
Інші витрати	2270	()	()
Разом витрати (2050 + 2180 + 2270)	2285	(9 901,1)	(9 768,0)
Фінансовий результат до оподаткування (2280 - 2285)	2290	302,5	269,5
Податок на прибуток	2300	(55,0)	(48,4)
Чистий прибуток (збиток) (2290 - 2300)	2350	247,5	221,1

Керівник

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Головний бухгалтер

(підпис)

(ініціали, прізвище)

{Додаток 1 в редакції Наказу Міністерства фінансів № 25 від 24.01.2011; із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства фінансів № 664 від 31.05.2011, № 1591 від 09.12.2011, № 627 від 27.06.2013; в редакції Наказу Міністерства фінансів № 48 від 08.02.2014; із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства фінансів № 754 від 14.07.2014, № 226 від 31.05.2019}